

Bruselj, 22. december 2021
(OR. en)

15296/21

Medinstitucionalna zadeva:
2021/0434 (CNS)

FISC 253
ECOFIN 1299
IA 217

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	22. december 2021
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2021) 565 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE SVETA o določitvi pravil za preprečevanje zlorabe slamnatih subjektov za davčne namene in spremembi Direktive 2011/16/EU

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2021) 565 final.

Priloga: COM(2021) 565 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 22.12.2021
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

**o določitvi pravil za preprečevanje zlorabe slamnatih subjektov za davčne namene in
spremembi Direktive 2011/16/EU**

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Evropska komisija je 18. maja 2021 sprejela sporočilo o obdavčitvi podjetij za 21. stoletje¹, da bi spodbudila trden, učinkovit in pravičen sistem obdavčitve podjetij v Evropski uniji. V njem sta predstavljeni dolgoročna in kratkoročna vizija za podporo okrevanju Evrope po pandemiji COVID-19 in zagotovitev ustreznih javnih prihodkov v prihodnjih letih. Njegov cilj je oblikovati pravično in stabilno poslovno okolje, ki lahko spodbuja trajnostno rast, ki ustvarja nova delovna mesta v Uniji. Ta predlog je ena od kratkoročnih, ciljno usmerjenih pobud, objavljenih v Sporočilu, kot sredstvo za izboljšanje sedanjega davčnega sistema s poudarkom na zagotavljanju pravične in učinkovite obdavčitve.

Čeprav je bil v zadnjih letih na tem področju dosežen pomemben napredek, zlasti s sprejetjem direktive proti izogibanju davkom² in razširitvijo področja uporabe direktive o upravnem sodelovanju³, pravni subjekti, ki nimajo minimalne vsebine in ne opravljajo gospodarske dejavnosti, še vedno predstavljajo tveganje, da se bodo uporabljali za neprimerne davčne namene, kot sta davčna utaja in izogibanje davkom, kot so potrdila nedavna razkritja v množičnih medijih⁴. Čeprav lahko obstajajo utemeljeni razlogi za uporabo takih subjektov, je potrebno nadaljnje ukrepanje za spopadanje s primeri, v katerih se davkoplačevalci izogibajo obveznostim na podlagi davčne zakonodaje ali delujejo proti dejanskemu namenu te zakonodaje z zlorabo podjetij, ki ne opravljajo dejanske gospodarske dejavnosti. Rezultat takih primerov je zmanjšanje splošne davčne obveznosti davkoplačevalcev. Zato se davčno breme premakne na račun poštenih davkoplačevalcev in prihaja do izkrivljanja poslovnih odločitev na notranjem trgu. Če ta situacija ni učinkovito obravnavana, ustvarja okolje za nepošteno davčno konkurenco in nepošteno razporeditev davčnega bremena. Ta direktiva se uporablja za vsa podjetja, ki se štejejo za davčne rezidente in so upravičena do prejema potrdila o davčnem rezidentstvu v državi članici.

Ta direktiva z namenom boja proti praksam izogibanja davkom in davčnim utajam, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga, določa pravila proti izogibanju davkom in davčnim utajam na specifičnem področju. Je odziv na zahtevo Evropskega parlamenta po ukrepanju na ravni EU, da bi se preprečila zloraba slamnatih subjektov za davčne namene, ter, splošneje, na zahtevo več držav članic, podjetij in civilne družbe po močnejšem in skladnejšem pristopu EU proti izogibanju davkom in davčnim utajam.

• Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike

Ta direktiva je del osrednje strategije EU o neposredni obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, da bi se zagotovilo, da vsak plača pravičen delež. Komisija je v zadnjem desetletju dosledno izvajala politike boja proti izogibanju davkom in davčnim utajam.

Leta 2012 je na primer zlasti objavila priporočilo o agresivnem davčnem načrtovanju, v katerem je državam članicam priporočila, naj sprejmejo posebne ukrepe proti dvojni neobdavčitvi in umetnim aranžmajem za davčne namene. Leta 2016 je bila sprejeta direktiva

¹ COM(2021) 251 final.

² Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

³ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

⁴ Glej na primer preiskavo OpenLux in pred kratkim Pandorine dokumente.

proti izogibanju davkom, da bi se v državah članicah usklajeno izvajali ključni ukrepi proti izogibanju davkom, ki izhajajo iz ukrepov mednarodnega projekta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Hkrati je bila od svojega sprejetja leta 2011 večkrat revidirana in razširjena direktiva o upravnem sodelovanju, da bi se omogočila obsežna in pravočasna izmenjava davčnih informacij po vsej EU, vključno z davčnimi stališči in obveznim poročanjem o aranžmajih s strani davčnih posrednikov. Z mednarodnega vidika se od leta 2017 objavlja seznam EU z jurisdikcijami, ki niso pripravljene sodelovati v davčne namene, da se med drugim zaščitijo davčne osnove držav članic pred škodljivimi davčnimi praksami tretjih držav.

Veljavni davčni instrumenti na ravni EU ne vsebujejo izrecnih določb glede slamnatih subjektov, tj. subjektov, ki ne opravljajo dejanske gospodarske dejavnosti, čeprav naj bi jo opravljali, in ki se lahko zlorabijo za izogibanje davkom ali davčne utaje. V nedavnih škandalih, povezanih z davki, je bilo izpostavljeno tveganje, ki ga lahko taki subjekti pomenijo za enotni trg in zlasti davčne osnove držav članic.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije (morebitne prihodnje pobude na področju politike)**

Ta direktiva nadgrajuje sporočilo Komisije o obdavčitvi podjetij za 21. stoletje za trden, učinkovit in pravičen sistem obdavčitve podjetij v EU ter izraža eno od pobud politike iz tega sporočila. Kot taka dopolnjuje številne druge pobude politike, ki jih hkrati kratkoročno in dolgoročno spodbuja Komisija. Te vključujejo predlog direktive o zagotavljanju globalne minimalne stopnje obdavčitve za mednarodne skupine podjetij v Uniji. Ta direktiva, katere cilj je odvračati od uporabe slamnatih podjetij, ustanovljenih v Uniji, za davčne namene, ima širše področje uporabe kot direktiva o minimalni stopnji obdavčitve, saj vključuje vse subjekte in pravne dogovore, ki so davčni rezidenti v Uniji, ter ne določa pragov na podlagi dohodkov. Po drugi strani se pravni okvir o minimalni stopnji obdavčitve uporablja le za mednarodne in obsežne domače skupine podjetij, katerih skupni prihodki presegajo 750 milijonov EUR. Take skupine prav tako spadajo na področje uporabe te direktive. To pa zato, ker imata obe pobudi različna namena.

Pravni okvir o minimalni stopnji obdavčitve se nanaša izključno na stopnjo, tj. stopnjo obdavčitve. Ne obravnava morebitno škodljivih značilnosti davčne osnove. Prav tako ne vključuje proučitve, ali ima subjekt zadostno vsebino za opravljanje dejavnosti, ki naj bi jo opravljal. Res je, da bi lahko izvajanje pravil o minimalni stopnji obdavčitve do neke mere postopoma odvrnilo od ustanavljanja slamnatih subjektov. Vendar je ta rezultat še neznan in ga na tej stopnji ni mogoče zagotoviti.

Če bi se s področja uporabe te direktive izključile skupine, ki spadajo na področje uporabe direktive o minimalni stopnji obdavčitve, bi se poleg tega ustvarila neenaka obdavčitev slamnatih subjektov, ki spadajo v manjše skupine, ki ne dosežajo praga 750 milijonov EUR. Oprostitev zahtev po preglednosti in davčnih posledic na podlagi te direktive bi se priznala večinoma zlasti velikim mednarodnim skupinam podjetij.

Dodatne objavljene pobude zajemajo predlog, s katerim bi se od subjektov EU zahtevalo, naj vsako leto objavljajo svoje dejanske stopnje obdavčitve, in predlog, v skladu s katerim bi se z davčnimi olajšavami v korist dolžniškega financiranja spoprijeli tako, da bi lastniško financiranje na enotnem trgu obravnavali enako kot dolžniško. Poleg tega je ta direktiva skladna s politikami Unije v zvezi s preglednostjo informacij o dejanskem lastništvu in jih dopolnjuje.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Zakonodaja o neposrednih davkih spada na področje uporabe člena 115 Pogodbe o delovanju EU (v nadaljnjem besedilu: PDEU). V skladu s to določbo naj bi imeli pravni ukrepi približevanja iz tega člena pravno obliko direktive.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Ta predlog je skladen z načelom subsidiarnosti. Narava zadevnega področja zahteva skupno pobudo za celoten notranji trg.

Namen pravil iz te direktive je preprečevati čezmejno izogibanje davkom in davčne utaje ter zagotoviti skupen okvir, ki se bo v okviru nacionalnih zakonodaj držav članic usklajeno izvajal. Takih ciljev ni mogoče zadovoljivo doseči z ukrepanjem posamezne države članice, ki bi ukrepala na lastno pobudo.

Uporaba pravnih subjektov in dogovorov, ki nimajo minimalne vsebine, za namene izogibanja davkom ali davčnih utaj navadno ni omejena na ozemlje le ene države članice. Ključna značilnost zadevnih shem je, da vključujejo davčne sisteme več kot ene države članice hkrati. Shema, ki bi zajemala uporabo slamnatega subjekta s sedežem v drugi državi članici, bi lahko torej vplivala na več držav članic.

Pri pregledu pravil držav članic proti izogibanju davkom in davčnim utajam se je pokazala razdrobljenost. Nekatere države članice so za preprečevanje zlorabe s strani slamnatih subjektov na področju obdavčitve razvile usmerjena pravila ali prakse, vključno z merili glede vsebine. Večina držav članic pa ne uporablja ciljno usmerjenih pravil, temveč se lahko opre na splošna pravila o preprečevanju zlorab, ki jih uporabljajo za vsak primer posebej. Tudi med nekaj državami članicami, ki so razvile usmerjena pravila na nacionalni ravni, se pravila precej razlikujejo ter bolj izražajo nacionalne davčne sisteme in prednosti, namesto da bi bile usmerjene v razsežnost notranjega trga.

Če bi države članice ukrepale posamično, bi se lahko sedanja razdrobljenost ponovila in po možnosti poslabšala. S takim pristopom bi se ohranjale sedanje neučinkovitosti in izkrivljanja pri medsebojnih vplivih ločenih ukrepov. Če je cilj sprejeti rešitve, ki delujejo za celotni notranji trg in izboljšujejo njegovo (notranjo in zunanjo) odpornost proti praksam davčnih utaj in izogibanju davkom, ki enako vplivajo ali bi lahko vplivale na vse države članice, je najprimernejše nadaljnje ukrepanje usklajena pobuda na ravni EU.

Poleg tega bi pobuda EU v primerjavi s tem, kaj se lahko doseže s številnimi ukrepi, sprejetimi na nacionalni ravni, prispevala dodano vrednost. Ker imajo predvidena pravila čezmejno razsežnost in se slamnati subjekti po navadi uporabljajo za erozijo davčne osnove države članice, ki se razlikuje od davčne osnove države članice, v kateri ima slamnati subjekt sedež, je za opredelitev skupnih ciljev in rešitev nujno, da morebitni predlogi uravnotežujejo različne interese na notranjem trgu in upoštevajo celotno sliko. To se lahko doseže samo, če se zakonodaja pripravi na centralni ravni. Poleg tega bi se s skupnim pristopom do slamnatih subjektov zagotovila pravna varnost in zmanjšali stroški izpolnjevanja obveznosti za podjetja, ki delujejo v EU.

Tak pristop je torej skladen z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji.

• Sorazmernost

Predvideni ukrepi ne presegajo tega, kar je potrebno za zagotovitev minimalne potrebne ravni zaščite za notranji trg. Direktiva zato ne predpisuje popolne uskladitve, temveč le minimalno zaščito za davčne sisteme držav članic.

Direktiva zlasti določa preskus, ki bi državam članicam olajšal prepoznavo očitnih primerov slamnatih subjektov, ki se po vsej EU usklajeno zlorabljajo za davčne namene. Še naprej se bodo uporabljali nacionalni predpisi, vključno s predpisi o prenosu prava EU v nacionalno zakonodajo, da bi se prepoznali slamnati subjekti, ki niso zajeti v to direktivo. Uporabo teh nacionalnih predpisov bi bilo treba olajšati tudi na podlagi ukrepov te direktive, saj bodo imele države članice dostop do novih informacij o slamnatih subjektih. Poleg tega so v direktivi določene posledice za slamnate subjekte, pri čemer se ustrezno upoštevajo sporazumi in konvencije, podpisane med državo članico in tretjimi državami, zaradi odprave dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala.

Direktiva tako zagotavlja nujno stopnjo usklajenosti v Uniji za namene uresničitve svojih ciljev. S tega vidika predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseg njegovih ciljev, in je zato skladen z načelom sorazmernosti.

- **Izbira instrumenta**

Gre za predlog direktive, ki je edini razpoložljivi instrument v skladu s pravno podlago, tj. členom 115 PDEU.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCENE UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Veljavna zakonodaja proti izogibanju davkom ne zajema ukrepov, usmerjenih v podjetja, ki nimajo minimalne vsebine za davčne namene. Zato ocena ni relevantna.

- **Posvetovanja z deležniki**

GD za obdavčenje in carinsko unijo je 4. junija 2021 začel javno posvetovanje o morebitni pobudi za preprečevanje uporabe slamnatih subjektov in ureditev za davčne namene. Vsebovalo je 32 vprašanj, med drugim usmerjenih v opis težave in njenih povzročiteljev ter opredelitev ustrezne oblike ukrepanja na ravni EU in ključnih značilnosti slamnatih subjektov, ki bi se lahko zlorabili za davčne namene. Posvetovanje se je končalo 27. avgusta 2021 in prejetih je bilo skupaj 50 odgovorov.

Vsi respondenti priznavajo, da težava izogibanja davkom in davčnih utaj kljub nedavnim ukrepom EU proti izogibanju davkom ni odpravljena, vključno z zlorabo slamnatih subjektov. Nekateri respondenti so izrazili odobravanje nad novimi ciljno usmerjenimi ukrepi za preprečevanje zlorab na področju obdavčitve, medtem ko drugi menijo, da so morebiti prezgodnji.

Respondenti opozarjajo, da sta dva glavna vzroka težav nezadostna zmogljivost davčnih uprav držav članic in neustrezno upravno sodelovanje.

Glede značilnosti, skupnih slamnatim subjektom, ki bi se lahko zlorabili za davčne namene, se respondenti na splošno strinjajo, da je ena od razpoznavnih značilnosti neobstoja lastnega bančnega računa. Prav tako se na splošno strinjajo, da je druga skupna značilnost, kadar večina direktorjev ni rezidentov države, v kateri je sedež njihovega subjekta. Glede ustreznosti drugih dejavnikov, kot je število zaposlenih, pa ni splošnega strinjanja.

Respondenti se nadalje strinjajo, da se bodo slamnati subjekti, ki bi se lahko zlorabili, verjetneje prepoznali med subjekti, ki opravljajo dejavnost razpolaganja z lastniškim kapitalom ali intelektualno lastnino in njunim upravljanjem ali dejavnost financiranja in dajanja v zakup. Čeprav respondenti menijo, da je lahko slamnati subjekt, naklonjen zlorabi,

ustanovljen v kateri koli pravni obliki, ugotavljajo, da je tveganje nekoliko večje pri skladih. To, ali je subjekt malo ali srednje podjetje (MSP), ne velja za pomembno značilnost, ki bi jo bilo treba upoštevati.

Obsežne prispevke, ki presegajo vprašanja za posvetovanje je zagotovilo zlasti 33 respondentov, predvsem poslovnih in strokovnih združenj. Precejšen del teh respondentov ima za razliko od drugih respondentov pomisleke v zvezi s tem, da nova zakonodaja EU, namenjena izogibanju davkom in davčnim utajam z zlorabo slamnatih subjektov, morda ni pravočasna, tudi glede na mednarodne razprave o globalni minimalni efektivni obdavčitvi.

Ti respondenti nadalje poudarjajo, da je opredelitev slamnatega subjekta zahtevna ter da je ocenjevanje neobstoja vsebine odvisno od dejstev in okoliščin vsakega posameznega subjekta. V zvezi s tem opozarjajo, da bi morali imeti davkoplačevalci dejansko pravico, da zagotovijo dokaze o svojih posebnih okoliščinah. Ti respondenti so koristno tudi zagotovili posebne primere struktur, ki bi se lahko obravnavale, kot da nimajo vsebine, tj. da so slamnate, ki niso ustanovljene za pridobivanje davčnih ugodnosti, temveč iz veljavnih poslovnih razlogov.

Poleg javnega posvetovanja so potekala ciljno usmerjena posvetovanja z nacionalnimi strokovnjaki s področja neposredne obdavčitve. Dne 22. junija 2021 je potekal sestanek delovne skupine IV o davčnih vprašanjih, ki so mu sledila dvostranska posvetovanja. Na splošno so države članice podprle novo pobudo EU, ki obravnava zlorabo slamnatih subjektov za pridobivanje davčnih ugodnosti. Države članice so izrazile odobravanje nad opredelitvijo skupnih pravil o zlorabi slamnatih subjektov skupaj z okvirom za upravno sodelovanje. Poleg tega so zagovarjale široko področje uporabe novih ukrepov in poudarile, da bi morali zajemati tudi MSP. Med razpoložljivimi možnimi politikami so podprle regulativni ukrep.

Komisija je pri pripravi predloga upoštevala rezultate posvetovanj. Med različnimi možnimi politikami se je zlasti odločila nadaljevati predlog za regulativni in zavezujoči ukrep, tj. direktivo na podlagi člena 115 PDEU. Predlagana direktiva nadalje razlikuje med subjekti, ki bi lahko postali slamnati in bili zlorabljeni za pridobitev davčnih ugodnosti, ter se pri tem sklicuje na sklop značilnosti, ki so takim subjektom skupne. Določeni slamnati subjekti pa so vnaprej izključeni, saj se po navadi uporabljajo iz dobrih trgovinskih razlogov. Komisija se je pri pripravi meril za razlikovanje, s katerimi bi se opozorilo na subjekte, izpostavljene tveganju, in opredelitvi primerov, ki bi morali biti izključeni, ker ne pomenijo tveganja za izogibanje davkom ali utajo davka, oprla na prispevek deležnikov. MSP niso izključeni iz predloga, saj se respondenti na splošno strinjajo, da pomenijo zadevno tveganje. Direktiva ob priznavanju dejstva, da je vsebina ne nazadnje stvar dejstev in okoliščin, vključuje mehanizem, ki davkoplačevalcem omogoča, da izpodbijajo izid preskusa iz te direktive, vključno z dokazovanjem poslovnih razlogov nedavčne narave, na katerih temelji določena struktura. Podobno lahko strukture, katerih glavni razlog ustanovitve ni pridobitev davčne ugodnosti, uporabijo mehanizem in zahtevajo vnaprejšnjo oprostitve obveznosti.

Komisija glede vprašanja, ali naj bi bili ukrepi, ki obravnavajo zlorabo slamnatih subjektov za davčne namene, pravočasni ali prezgodnji, trdi, da dejansko obstaja jasna potreba po takih ukrepih. Potreba po njih je jasno nastala po stalnih škandalih v zvezi z zlorabo slamnatih subjektov po svetu in zlasti na enotnem trgu. V okviru prihodnje uporabe pravil o globalni minimalni efektivni obdavčitvi se vprašanje slamnatih družb ne bi v celoti obravnavalo, saj bi se ta pravila uporabljala le za multinacionalne družbe, ki dosežajo prag 750 milijonov EUR, vsa podjetja, ki tega praga ne dosežajo, pa bi bila z njihovega področja uporabe izvzeta. Komisija podobno ocenjuje, da je zaščita davčnih osnov držav članic še pomembnejša za zagotovitev trajnostnega gospodarstva v izjemnih okoliščinah, ki jih povzroča zdravstvena kriza.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je pri opredelitvi ustreznih ukrepov za preprečevanje zlorabe slamnatih subjektov za davčne namene opirala na obsežno študijo, ki jo je izvedel mednarodni urad za fiskalno dokumentacijo (International Bureau of Fiscal Documentation). Študija je bila Komisiji predložena v okviru javnega posvetovanja. V njej je bilo ugotovljeno, da veljavni ukrepi EU proti izogibanju ne zadostujejo za preprečevanje težav v zvezi z obdavčitvijo, ki se nanašajo na slamnate družbe, in da bi bilo dobrodošlo usklajeno ukrepanje, ki spodbuja čezmejno skladnost pri veljavni davčni obravnavi slamnatih aranžmajev. Ugotovljeno je bilo tudi, da so predpisi držav članic, ki bi obravnavali predvsem slamnate aranžmaje, razmeroma neobičajni. Poleg tega se je Komisija oprla na študijo o družbah „poštni nabiralnik“, ki jo je izvedel zunanji izvajalec in je bila naročena neodvisno od te pobude.

Komisija se je pri opredelitvi posebnih značilnosti, s katerimi bi se moralo opozoriti na subjekte, jasno izpostavljene tveganju, da bi lahko bili slamnati in zlorabljeni za pridobitev davčnih ugodnosti, oprla na rezultate obeh študij.

- **Ocena učinka**

Pri pripravi te pobude se je izvedla ocena učinka.

Odbor za regulativni nadzor je 22. oktobra 2021 o predloženi oceni učinka glede tega predloga izdal pozitivno mnenje s pridržki, vključno z več predlogi za izboljšave⁵. Poročilo o oceni učinka je bilo nadalje revidirano v skladu z navedenim, kot je pojasnjeno v nadaljevanju.

V poročilu o oceni učinka so poleg osnovnega scenarija, tj. da se ne bi sprejel noben ukrep, proučene štiri možne politike. Možnost 1 je bila izvedba ukrepa mehkega prava z razširitvijo pooblastil sedanjega instrumenta za medsebojni strokovni pregled, tj. kodeksa ravnanja (obdavčitev podjetij). V poročilu o oceni učinka je bila kot alternativa proučena možnost, da bi Komisija sprejela priporočilo za države članice. Vendar se lahko pričakuje, da bi imeli instrumenti mehkega prava pri reševanju težave zlorabe slamnatih subjektov za davčne namene omejen učinek, saj gre za čezmejno težavo, za katero je potreben dosleden pristop po vsej EU, ki ga z mehkim pravom ni mogoče zagotoviti.

Možnosti 2, 3 in 4 so regulativne ter določajo sklop pravil, ki bi jih bilo treba vzpostaviti v vseh državah članicah. Razlikujejo se po obsegu, do katerega se zahteva usklajevanje. V okviru možnosti 2 je bilo predvideno usklajevanje meril in postopkov za prepoznavanje slamnatih subjektov ter usklajevanje njihove obravnave. V možnost 3 je poleg možnosti 2 vključen mehanizem avtomatične izmenjave informacij. V okviru možnosti 4 je možnosti 3 dodan predpis o sankcijah zoper subjekte, ki ne izpolnjujejo predpisov.

Različne možnosti so bile primerjane glede na naslednja merila: (a) učinkovitost pri manjši zlorabi slamnatih subjektov, (b) dobiček od davkov za javne finance, (c) stroški izpolnjevanja obveznosti za podjetja, (d) stroški izpolnjevanja obveznosti za davčne uprave, (e) posredni vplivi na enotni trg, (f) posredni vplivi na konkurenčnost med podjetji, (g) posredni vplivi na konkurenčnost EU, (h) posredni vplivi – socialni učinki in (i) skladnost. Glede na primerjavo je mogoče pričakovati, da bi bile možnosti 2, 3 in 4 kljub svojim stroškom učinkovite pri izpolnjevanju ciljev te pobude. Med njimi se zdi, da je najboljša možnost 4. Pričakuje se zlasti, da bo subjektom s področja uporabe s to možnostjo zagotovljena najvišja raven

⁵ [Urad za publikacije vstavi povezavi do povzetka in pozitivnega mnenja Odbora za regulativni nadzor po njuni objavi.]

skladnosti, saj je usklajena z veljavno agendo EU za boj proti izogibanju davkom in davčnim utajam ter temelji na obstoječih sistemih za izmenjavo informacij.

Vplivi na gospodarstvo

Pri oceni vplivov na gospodarstvo so se upoštevali omejeni podatki, saj se pobuda nanaša na vrsto subjekta, o kateri res ni zadostnih podatkov in skupno sprejete opredelitve.

Koristi

Najprimernejša možnost (možnost 4) bi morala kljub temu pozitivno vplivati na gospodarstvo. Kot glavna neposredna korist se pričakuje povečanje pobiranja davčnih prihodkov z zmanjšanjem zlorabe slamnatih subjektov v EU. Celo majhno zmanjšanje trenutne ocenjene izgube davčnih prihodkov (ki je ocenjena na približno 20 milijard EUR v EU) bo pomenilo precejšnja dodatna javna sredstva. Možnost 4 je najučinkovitejša, saj je rezultat prepoznavanja obstoja slamnatega subjekta podprt s posledicami: izmenjavo podatkov med državami članicami in skupnim sistemom sankcij na ravni EU. Nekaj dodatnih neposrednih koristi bi bilo mogoče pridobiti iz regulativnih pristojbin kot posledica sankcij. Pobuda bo zagotovila tudi precejšnje posredne koristi. Zaradi tega ukrepa bodo zbrane dragocene informacije za boljše razumevanje pojava slamnatih podjetij za davčne namene. To bo tudi znak, da je EU zavezana temu, da znotraj svojih meja odpravi izogibanje davkom in davčne utaje s spodbujanjem izpolnjevanja davčnih obveznosti.

Stroški

Glavni stroški, povezani z izbrano možnostjo, so povečanje stroškov izpolnjevanja obveznosti za podjetja in davčne uprave. Pričakuje se omejeno povečanje stroškov zaradi izpolnjevanja davčnih obveznosti za podjetja. Na splošno bi morali biti stroški razmeroma omejeni, saj se pričakuje, da bo število družb s področja uporabe te pobude majhno (manj kot 0,3 % vseh družb EU), dodatne podatke, o katerih morajo te družbe s področja uporabe poročati, pa bi morale biti lahko pridobiti in sorazmerno preprosto zagotoviti. Pričakuje se tudi rahlo povečanje stroškov za davčne uprave. Davčne uprave bi morale razširiti svoje zmogljivosti za upravljanje podatkov, do katerih bodo imele dostop, izvajanje sistemov, ki podpirajo izmenjavo podatkov, in izvrševanje predlaganih sankcij. Cilj tega predloga po zasnovi je poiskati dobro ravnovesje med pozitivnimi učinki in dodatnim bremenom. Države članice morda ne bodo imele zadostnih zmogljivosti za izpolnjevanje novih obveznosti, na primer upravljanje davčnih stališč.

Glavne izvedene spremembe

Odbor za regulativni nadzor je o poročilu o oceni učinka izdal pozitivno mnenje s pridržki. Opozoril je zlasti, da v tem poročilu ni jasno, zakaj bi morali izogibanje davkom in davčne utaje obravnavati skupaj ter kako se zakoniti slamnati subjekti razlikujejo od tistih, ki se zlorablajo za davčne namene. Prav tako je opozoril, da poročilo ne zagotavlja zadostnega pregleda morebitnih drugih možnih in/ali dopolnilnih ukrepov poleg uvedbe zakonodaje EU. Odbor je nadalje opozoril, da bi bilo treba to poročilo nadgraditi glede kvantitativnih ocen, zlasti stroškov izpolnjevanja obveznosti za podjetja, in da bi morale v glavni analizi bolje izražati stališča različnih deležnikov. V Prilogi I k oceni učinka je pojasnjeno, kako so se obravnavali pridržki odbora za regulativni nadzor. Več delov poročila o oceni učinka je bilo revidiranih in dodani so bili novi deli za obravnavanje pomislekov odbora za regulativni nadzor. Prvič, dodan je bil nov oddelek, da se tudi s primeri pojasni, kako se lahko slamnati subjekti podobno uporabljajo za praksi izogibanja davkom in davčne utaje ter zakaj ju je torej mogoče obravnavati skupaj. Poleg tega je bilo poročilo o oceni učinka spremenjeno, da bi se pojasnilo, da je razlikovanje med zakonitimi in nezakonitimi slamnatimi subjekti stvar njihove uporabe, ne pa njihove strukture. Drugič, poročilo o oceni učinka je bilo razširjeno, da

bi se v zgodnji fazi podrobneje opisale različne proučene alternative za preprečevanje problematične uporabe slamnatih subjektov na področju obdavčitve. V zvezi s tem je bilo pojasnjeno, zakaj se ni spodbujala možnost urejanja ponudnikov storitev za sklade ali družbe kot samostojni ali dodatni ukrep. Nadalje so bili analizirani tudi razlogi, zakaj je bila kot najprimernejša možnost upoštevana uvedba zahtev o vsebini. Tretjič, poročilo o oceni učinka je bilo spremenjeno zaradi vključitve dodatnih podrobnosti o ocenjenih stroških izpolnjevanja obveznosti za podjetja in davčne uprave ter zlasti podrobnosti o razlogih za ocene, dodatne utemeljitve in nove dokaze. Poleg tega je bilo spremenjenih več oddelkov glavnega dela tega poročila, da bi se vanje vključili prispevki ustreznih deležnikov, zbranih v postopkih javnega in posebnih posvetovanj.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Glej oceno finančnih posledic zakonodajnega predloga.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvajanje ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Ko bo ta predlog sprejet kot direktiva, ga bo treba do 30. junija 2023 prenesti v nacionalne zakonodaje držav članic, veljati pa bo začel 1. januarja 2024. Države članice bodo morale Komisiji zaradi spremljanja in ocenjevanja izvajanja Direktive vsako leto zagotoviti ustrezne informacije za posamezno davčno leto, vključno s seznamom statističnih podatkov. Ustrezne informacije so določene v členu 12 Direktive.

Komisija vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive, pri čemer začne to obdobje teči po [1. januarju 2024]. Rezultati tega predloga bodo vključeni v poročilo o oceni Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bo izdano do [1. januarja 2029].

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Direktiva je splošno vključujoča in poskuša zajeti vsa podjetja, ki se lahko štejejo za davčne rezidente v državi članici ne glede na njihovo pravno obliko. V tem smislu obsega tudi pravne dogovore, kot so partnerstva, ki se štejejo za davčne rezidente v državi članici.

Direktiva obravnava posebno shemo, ki se uporablja za namene izogibanja davkom ali davčnih utaj. Obravnavana shema vključuje ustanovitev podjetij v EU, ki domnevno opravljajo gospodarsko dejavnost, v resnici pa ne opravljajo nobene gospodarske dejavnosti. Pač pa so bila ustanovljena zato, da bi lahko svojim dejanskim lastnikom ali celotni skupini, ki ji pripadajo, prinesla določene davčne ugodnosti. Finančni holding lahko na primer pobira vsa plačila od finančnih dejavnosti podjetij v različnih državah članicah EU, pri čemer izkoristi oprostitev plačila davčnih odtegljajev v skladu z direktivo o obrestih in licenčinah⁶ in nato ta dohodek prenese na povezano podjetje v tretji davčni jurisdikciji z nizko davčno stopnjo, s čimer izkoristi ugodne davčne sporazume ali celo domačo davčno zakonodajo določene države članice. Ta direktiva poskuša to shemo rešiti tako, da določa preskus, ki bo državam članicam pomagal prepoznati podjetja, ki opravljajo gospodarsko dejavnost, a nimajo minimalne vsebine in se zlorabljajo z namenom pridobitve davčnih ugodnosti. Ta

⁶ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49).

preskus se lahko običajno poimenuje kot „preskus za ugotovitev vsebine“. Direktiva poleg tega določa davčne posledice za podjetja, ki nimajo minimalne vsebine (slamnata podjetja). Predvideva tudi avtomatično izmenjavo informacij ter morebitno zaprosilo ene države članice drugi, naj ta začne izvajati davčni nadzor širše skupine podjetij, izpostavljene tveganju (saj izpolnjuje določene pogoje), nima pa nujno nezadostne vsebine za namene te direktive. Z opredelitvijo ustrezne davčne obravnave in izmenjavo informacij bi bilo treba ciljno usmerjeno shemo odvrniti od izničenja davčnih ugodnosti, ki so bile pridobljene ali se lahko pridobijo.

Direktiva je glede na navedeno oblikovana tako, da v glavnem izraža logično zaporedje posameznega koraka navedenega preskusa za ugotovitev vsebine. Teh sedem korakov je naslednjih: podjetja, ki bi morala poročati (ker je bilo ugotovljeno, da so „izpostavljena tveganju“), poročanje, možnost pridobitve oprostitev obveznosti poročanja zaradi neobstoja razlogov davčne narave, domneva, da nimajo minimalne vsebine, možnost izpodbijanja, davčne posledice, avtomatična izmenjava podatkov z omogočanjem dostopa do podatkov v osrednji podatkovni zbirki in morebitno zaprosilo za izvajanje davčnega nadzora.

Podjetja, ki bi morala poročati

V prvem koraku so različne vrste podjetij razdeljene na podjetja, izpostavljena tveganju, da ne bi imela vsebine in bi se lahko zlorabila za davčne namene, ter podjetja, pri katerih je tako tveganje majhno. Primeri podjetij, izpostavljenih tveganju, so tisti z več hkratnimi značilnostmi, običajno prepoznanimi pri podjetjih, ki nimajo vsebine. Ta merila se običajno poimenujejo „točka vključitve“. Primeri podjetij, izpostavljenih majhnemu tveganju, so tisti, ki teh meril nimajo ali imajo le nekatere, tj. tisti, ki točke vključitve ne presežejo.

Namen zadevnih meril, s katerimi se vzpostavljajo točke vključitve, je, da se kot podjetja, izpostavljena tveganju, razločijo tista, ki domnevno opravljajo čezmejne dejavnosti, so geografsko mobilna in se poleg tega pri lastnem upravljanju zanašajo na druga podjetja, zlasti tretje ponudnike strokovnih storitev ali podobno.

Za namene Direktive niso pomembni primeri podjetij, izpostavljenih majhnemu tveganju, ki točke vključitve ne presežejo. Sredstva se tako lahko usmerijo na najbolj tvegane primere, tj. tiste, ki imajo vse ustrezne značilnosti in zato točko vključitve presežejo.

Podjetja, ki opravljajo določene dejavnosti, so zaradi varnosti na davčnem področju izrecno izvzeta, zato se zanje od začetka šteje, da so izpostavljena majhnemu tveganju in niso pomembna za namene Direktive. Mednje so vključena podjetja, ki točke vključitve ne bi presegle, če pa bi jo, bi se v poznejšem koraku preskusa ugotovilo, da za namene te direktive niso pomembna. Pri podjetjih, ki spadajo na področje uporabe katerega koli od izvezetij, ni treba proučiti, ali so točko vključitve presegle ali ne.

Poročanje

Le podjetja, ki se v prvem koraku štejejo za izpostavljena tveganju, so vključena v naslednji korak, ki je jedro preskusa za ugotovitev vsebine. Ker so ta podjetja izpostavljena tveganju, se od njih zahteva, da v svoji davčni napovedi poročajo o vsebini.

Poročanje o vsebini pomeni, da se določene informacije, ki običajno že izhajajo iz davčne napovedi podjetja, zagotovijo tako, da se olajša ocena dejavnosti, ki jo opravlja podjetje. Poudarek je na posebnih okoliščinah, ki so običajne v podjetju, ki opravlja bistveno gospodarsko dejavnost.

Za pomembne veljajo trije elementi: prvič, prostori, ki so na voljo za izključno uporabo podjetja, drugič, vsaj en lasten in dejaven bančni račun v Uniji ter, tretjič, vsaj en direktor, ki prebiva blizu podjetja in se posveča svojim dejavnostim, ali pa zadostno število zaposlenih v

podjetju, ki se ukvarjajo s ključnimi dejavnostmi, ki ustvarjajo prihodke, in prebivajo blizu podjetja. Da se direktor posveča dejavnostim podjetja, se lahko dokaže z njegovimi kvalifikacijami, ki bi mu morale omogočati dejavno vlogo v postopku odločanja, uradnimi pooblastili, ki so mu podeljena, in njegovo dejansko udeležbo v vsakodnevnem upravljanju podjetja. Če blizu podjetja ne prebiva noben direktor z ustreznimi kvalifikacijami, pa se pričakuje, da ima podjetje ustrezno povezavo z državo članico, na katero se sklicuje kot svojo državo davčnega rezidentstva, če večina zaposlenih v podjetju opravlja vsakodnevne naloge in ima davčno rezidentstvo blizu te države članice. Tudi odločitve bi se morale sprejemati v državi članici, kjer je podjetje. Ti posebni elementi so bili izbrani na podlagi mednarodnega standarda o bistveni gospodarski dejavnosti za davčne namene.

Upoštevati je treba, da so ti elementi določeni v zvezi s podjetji s čezmejnimi dejavnostmi, ki so geografsko mobilna in nimajo lastnih sredstev za lastno upravljanje.

Poročilo morajo nadalje spremljati zadovoljive dokazne listine, ki jih je treba priložiti tudi davčni napovedi, če vanjo niso že vključene. Potrebna dokazila davčnim upravam omogočajo, da neposredno preverijo, ali so sporočene informacije resnične, in pripravijo splošni pregled položaja podjetja, da proučijo, ali naj začnejo izvajati davčni nadzor.

Domneva, da podjetja nimajo minimalne vsebine, in davčne zlorabe

V tretjem koraku preskusa je predpisana ustrezna ocena informacij, o katerih je podjetje poročalo v drugem koraku, kar zadeva vsebino. V njem je določeno, kako bi bilo treba vsaj na prvi pogled opredeliti rezultat poročanja, tj. izjavo podjetja, da ima ustrezne elemente ali jih nima.

Za podjetje, ki je izpostavljeno tveganju, ker je preseglo točko vključitve, in na podlagi poročanja katerega se lahko ugotovi, da mu manjka vsaj eden od ustreznih elementov glede vsebine, bi bilo treba za namene Direktive domnevati, da je slamnato, tj. nima vsebine in se zlorablja za davčne namene.

Za podjetje, ki je izpostavljeno tveganju, iz poročanja katerega pa je razvidno, da nima vseh ustreznih elementov glede vsebine, bi se moralo za namene Direktive domnevati, da ni slamnato. Ta domneva pa ne izključuje, da lahko uradniki davčne uprave glede takega podjetja še vedno ugotovijo, da:

- je slamnato za namene Direktive, saj predložene dokazne listine ne potrjujejo sporočenih informacij, ali
- je slamnato ali ne opravlja bistvene gospodarske dejavnosti na podlagi nacionalnih predpisov, ki niso ta direktiva, pri čemer se upoštevajo predložene dokazne listine in/ali dodatni elementi, ali
- ni dejanski lastnik pritoka dohodka, ki mu je plačan.

Izpodbijanje

V četrti korak je zajeta pravica podjetja, za katerega se za namene Direktive domneva, da je slamnato in se zlorablja za davčne namene, da dokaže, da to ne drži, tj. dokaže, da ima vsebino ali se vsekakor ne zlorablja za davčne namene. Ta priložnost je zelo pomembna, saj preskus za ugotovitev vsebine temelji na kazalnikih ter lahko kot tak ne zajame posebnih dejstev in okoliščin vsakega posameznega primera. Davkoplačevalci bodo torej imeli dejansko pravico do trditve, da niso slamnati subjekt v smislu Direktive.

Če želijo davkoplačevalci izpodbijati domneve o slamnatem subjektu, morajo predložiti konkretne dokaze o dejavnostih, ki jih opravljajo, in načinu njihovega opravljanja. Predložena dokazila bi morala vključevati informacije o poslovnih (nedavčnih) razlogih za ustanovitev in

ohranjanje podjetja, ki ne potrebuje lastnih prostorov in/ali bančnega računa in/ali posebne uprave ali zaposlenih. Vključevati bi morala tudi informacije o sredstvih, ki jih tako podjetje uporablja za dejansko opravljanje svoje dejavnosti. Prav tako bi morala vključevati informacije, ki bi omogočale preverjanje povezave med podjetjem in državo članico, ki trdi, da je davčni rezident, tj. preveriti, ali se tam sprejemajo ključne odločitve podjetja o dejavnostih, ki ustvarjajo vrednost.

Podjetje, ki domnevo izpodbija, mora zgornje informacije nujno in obvezno navesti, predloži pa lahko tudi dodatne informacije za utemeljitev zahteve. Te informacije mora nato oceniti davčna uprava države rezidentstva podjetja. Ko se davčna uprava prepriča, da podjetje izpodbija domnevo, da je slamnato za namene Direktive, mora biti tudi zmožna potrditi izid postopka izpodbijanja za zadevno davčno leto. Postopek izpodbijanja bi lahko med tem, ko se ugotavlja, ali ima podjetje najmanjšo mero vsebine za davčne namene, pomenil breme za podjetje in davčno upravo, zato bo veljavnost izpodbijanja po zadevnem davčnem letu mogoče podaljšati še za pet let (tj. za največ šest let), če se pravne in dejanske okoliščine, ki jih dokaže podjetje, ne spremenijo. Po tem obdobju bo moralo podjetje postopek izpodbijanja obnoviti, če bo to želelo.

Oprostitev obveznosti zaradi neobstoja razlogov davčne narave

Podjetje, ki lahko preseže točko vključitve in/ali ne izpolnjuje pogoja minimalne vsebine, bi se lahko uporabljalo za opravljanje dejanske poslovne dejavnosti, ne da bi ustvarjalo davčne ugodnosti zase, za skupino podjetij, ki ji pripada, ali dejanskega lastnika. Tako podjetje bi moralo imeti možnost, da to kadar koli dokaže in zahteva oprostitev obveznosti iz te direktive.

Podjetje bi moralo za uveljavljanje take oprostitve predložiti elemente, ki omogočajo primerjavo davčne obveznosti strukture ali skupine, ki ji pripada, z njegovim posredovanjem ali brez. To je podobno postopku, priporočenemu za oceno vseh vrst shem agresivnega davčnega načrtovanja (Priporočilo Komisije z dne 6. decembra 2012 o agresivnem davčnem načrtovanju⁷).

Kot velja za izpodbijanje domneve, je mogoče davčno upravo v kraju domnevnega davčnega rezidentstva podjetja tudi v tem primeru šteti kot najprimernejšo za oceno ustreznih dokazov, ki jih predloži podjetje. Ko se davčna uprava prepriča, da posredovanje določenega podjetja v skupini ne vpliva na davčno obveznost skupine, mora biti zmožna potrditi, da podjetje v skladu s to direktivo za davčno leto ni izpostavljeno tveganju, da bi se štel za slamnato. Postopek pridobivanja oprostitve bi lahko med ugotavljanjem neobstoja namena izogibanja davkom ali davčnih utaj pomenil breme za podjetje in davčno upravo, zato bo veljavnost oprostitve mogoče podaljšati še za pet let (tj. za največ šest let), če se pravne in dejanske okoliščine, ki jih dokaže podjetje, ne spremenijo. Po tem obdobju bo moralo podjetje ponoviti postopek zahtevanja oprostitve, če želi biti še naprej oproščeno obveznosti in lahko utemelji, da je do tega še vedno upravičeno.

Posledice

Podjetje mora, ko se zanj za namene Direktive domneva, da je slamnato, in ko te domneve ne izpodbija, nositi davčne posledice. Te morajo biti sorazmerne in usmerjene v izničenje njihovega davčnega učinka, tj. ne smejo dovoljevati davčnih ugodnosti, ki so, ali bi lahko bile pridobljene prek podjetja v skladu s sporazumi ali konvencijami, veljavnimi v državi članici podjetja, ali ustreznimi direktivami EU, zlasti direktivama Sveta 2011/96/EU o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic in 2003/49/ES

⁷ UL L 338, 12.12.2012, str. 41.

o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčin med povezanimi družbami iz različnih držav članic. Te ugodnosti dejansko ne bi bile dovoljene, če se glede podjetja, za katerega se je ugotovilo, da ima minimalno vsebino, ter ki ni dokazalo nasprotnega, ne bi upoštevali zadevni sporazumi, konvencije in direktive EU.

Ker bi morale podjetje za pridobitev teh ugodnosti običajno predložiti potrdilo o davčnem rezidentstvu za izvedbo učinkovitega postopka, država članica davčnega rezidentstva slamnatega subjekta tega potrdila sploh ne bo izdala ali bo izdala potrdilo z opozorilno izjavo, in sicer bo vključila izrecno izjavo, da se ne bi uporabilo za pridobitev davčnih ugodnosti. Če potrdilo o davčnem rezidentstvu ni izdano ali je izdano posebno potrdilo, ki vključuje opisano opozorilo, to ne razveljavlja nacionalnih predpisov države članice, katere davčni rezident je slamnati subjekt, glede davčnih obveznosti, povezanih s tem subjektom. To se uporablja le kot upravna praksa za obveščanje izvirne države, da za plačila prek slamnatega subjekta ne sme dodeliti ugodnosti iz svojega davčnega sporazuma z državo članico tega subjekta (ali iz veljavnih direktiv EU).

Če davčne ugodnosti, dodeljene podjetju, niso dovoljene, je treba ugotoviti, kako dejansko obdavčiti denarne pritoke v podjetje in iz njega ter morebitna sredstva, ki so v njegovi lasti. Določiti je treba zlasti, katera jurisdikcija bi morala imeti pravico do obdavčitve teh pritokov in/ali sredstev. Taka določitev ne bi smela vplivati na davek, ki se lahko uporablja na ravni slamnatega podjetja; država članica slamnatega podjetja bi to podjetje tako lahko še naprej prosto obravnavala kot davčnega rezidenta na svojem ozemlju in v skladu z nacionalno zakonodajo obdavčila zadevne denarne pritoke in/ali sredstva.

Pri dodelitvi pravic do obdavčitve bi bilo treba upoštevati vse jurisdikcije, na katere lahko vplivajo transakcije, v katere je vključeno slamnato podjetje. Razen države članice slamnatega podjetja so take jurisdikcije:

- (i) v primeru denarnih pritokov: po eni strani izvirna jurisdikcija ali jurisdikcija, v kateri ima sedež plačnik prihodka, in po drugi strani namembna jurisdikcija pritoka, tj. jurisdikcija delničarja podjetja;
- (ii) v primeru nepremičninskih sredstev: po eni strani izvirna jurisdikcija ali jurisdikcija, v kateri ima sedež plačnik prihodka, in po drugi strani jurisdikcija, v kateri prebiva lastnik, tj. jurisdikcija delničarja podjetja;
- (iii) v primeru dragocenih premičnin, kot so umetniške zbirke, jahte itd.: jurisdikcija lastnika, tj. delničarja podjetja.

Dodelitev pravic do obdavčitve nujno vpliva le na države članice, ki jih zavezuje ta direktiva, tj. ne vpliva in ne more vplivati na tretje države. Vendar se dejansko lahko pojavijo primeri, v katere so zajete tretje države, ko na primer prihodek v slamnato podjetje priteka iz tretje države ali so delničarji takega podjetja v tretji državi ali so sredstva v lasti tega podjetja v tretji državi. V teh primerih je treba glede dodelitve pravic do obdavčitve ustrezno upoštevati sporazume o izogibanju dvojni obdavčitvi med državo članico in tretjo državo. Če takih sporazumov ni, bodo udeležene države članice uporabljale nacionalno zakonodajo.

Podrobno bi se lahko opredelili štirje scenariji:

- (1) Tretja država kot izvirna jurisdikcija plačnika – jurisdikcija slamnatega subjekta EU – jurisdikcija delničarjev EU

V tem primeru Direktiva ne zavezuje izvirne jurisdikcije, na njeno področje uporabe pa spadata jurisdikciji slamnatega subjekta in delničarja.

- Izvirna tretja država / plačnik: za izhodna plačila lahko uporabi nacionalno obdavčitev ali se odloči uporabiti sporazum, ki velja v jurisdikciji delničarja EU;

- slamnato podjetje EU: bo še naprej davčni rezident zadevne države članice in bo moralo izpolnjevati ustrezne obveznosti v skladu z nacionalno zakonodajo, vključno s poročanjem o prejetem plačilu; lahko bo zagotovilo dokaze o obdavčitvi plačila;
 - delničarji EU: v skladu z nacionalno zakonodajo v obdavčljivi dobiček vključijo plačilo, ki ga prejme slamnato podjetje, in lahko uveljavljajo oprostitev plačila davčnega odtegljaja v skladu z veljavnim sporazumom z jurisdikcijo izvirne tretje države. Upoštevali in odbili bodo tudi vse davke, ki jih plača slamnato podjetje.
- (2) EU kot izvirna jurisdikcija plačnika – jurisdikcija slamnatega subjekta EU – jurisdikcija delničarjev EU
- V tem primeru vse jurisdikcije spadajo na področje uporabe Direktive, ki jih zato zavezuje.
- Izvor iz EU / plačnik: bo imel pravico do obdavčitve plačila, vendar lahko za izhodna plačila uporabi nacionalno obdavčitev, če ne more ugotoviti, ali so delničarji podjetja v EU;
 - slamnato podjetje EU: bo še naprej davčni rezident zadevne države članice in bo moralo izpolnjevati ustrezne obveznosti v skladu z nacionalno zakonodajo, vključno s poročanjem o prejetem plačilu; lahko bo zagotovilo dokaze o obdavčitvi plačila;
 - delničarji EU: bodo v skladu z nacionalno zakonodajo v obdavčljivi dobiček vključili plačilo, ki ga prejme slamnato podjetje, in lahko uveljavljali oprostitev plačila davčnega odtegljaja, tudi v skladu z direktivami EU. Upoštevali in odbili bodo tudi vse davke, ki jih plača slamnato podjetje.
- (3) EU kot izvirna jurisdikcija plačnika – jurisdikcija slamnatega subjekta EU – jurisdikcija delničarjev tretje države
- V tem primeru Direktiva zavezuje le izvirno jurisdikcijo in jurisdikcijo slamnatega subjekta, ne pa tudi jurisdikcije delničarjev.
- Izvor iz EU / plačnik: bo obdavčil izhodno plačilo glede na sporazum, ki velja z jurisdikcijo tretje države delničarjev ali, če takega sporazuma ni, v skladu z njeno nacionalno zakonodajo;
 - slamnato podjetje EU: bo še naprej davčni rezident države članice in bo moralo izpolnjevati ustrezne obveznosti v skladu z nacionalno zakonodajo, vključno s poročanjem o prejetem plačilu; lahko bo zagotovilo dokaze o obdavčitvi plačila;
 - delničarji tretje države: čeprav jurisdikciji delničarjev tretje države ni treba uporabljati posledic, je lahko zaprosena, da za zagotovitev olajšave uporabi davčni sporazum, ki velja v izvorni državi članici.
- (4) Tretja država kot izvirna jurisdikcija plačnika – jurisdikcija slamnatega subjekta EU – jurisdikcija delničarjev tretje države
- Izvirna tretja država / plačnik: lahko za izhodna plačila uporabi nacionalno obdavčitev ali se odloči uporabiti obdavčitev v skladu z davčnim sporazumom, ki velja z jurisdikcijo tretje države delničarjev, če želi pregledati tudi slamnati subjekt EU;

- slamnato podjetje EU: bo še naprej davčni rezident države članice in bo moralo izpolnjevati ustrezne obveznosti v skladu z nacionalno zakonodajo, vključno s poročanjem o prejetem plačilu; lahko bo zagotovilo dokaze o obdavčitvi plačila;
- delničarji tretje države: čeprav jurisdikciji delničarjev tretje države ni treba uporabljati posledic, lahko za zagotovitev olajšave uporabi davčni sporazum, ki velja v izvorni jurisdikciji.

Scenariji, po katerih so slamnata podjetja rezidenti zunaj EU, ne spadajo na področje uporabe Direktive.

Izmenjava informacij

Vse države članice bodo imele kadar koli dostop do informacij o slamnatih podjetjih EU, ne da bi morale vložiti zaprosilo za informacije. Zato si bodo države članice medsebojno izmenjevale informacije od prvega koraka, ko je podjetje za namene te direktive razvrščeno med podjetja izpostavljena tveganju. Izmenjave bodo potekale tudi, ko davčna uprava države članice na podlagi dejstev in okoliščin posameznega primera presodi in se odloči potrditi, da je določeno podjetje izpodbijalo domnevo, da je slamnato, ali da bi moralo biti oproščeno obveznosti na podlagi Direktive. Tako se bodo lahko vse države članice pravočasno seznanile z izvajanjem diskrecijske pravice in razlogi za posamezno oceno. Države članice bodo lahko tudi zahtevale, da država članica, v kateri je podjetje, izvede davčni nadzor, če sumijo, da podjetje mogoče nima minimalne vsebine za namene Direktive.

Da bi bile informacije vsem državam članicam, ki bi lahko imele interes zanje, pravočasno na voljo, se bodo izmenjevale avtomatično prek osrednje podatkovne zbirke z uvedbo obstoječega mehanizma upravnega sodelovanja v davčnih zadevah. Države članice si bodo informacije v vseh zgornjih scenarijih izmenjevale nemudoma, vsekakor pa v 30 dneh od datuma, ko jih prejme uprava. To pomeni v 30 dneh po prejemu davčne napovedi ali 30 dneh po izdaji odločitve, s katero davčna uprava potrdi, da je podjetje izpodbijalo domnevo ali bi moralo biti oproščeno obveznosti. Informacije se bodo avtomatično izmenjale tudi v 30 dneh od ugotovitve davčnega nadzora v podjetju, izpostavljenem tveganju za namene Direktive, če rezultat tega nadzora vpliva na informacije o tem podjetju, ki so že izmenjane ali bi se morale izmenjati. Kateri podatki se izmenjujejo, je določeno v členu 13 te direktive. Tako bi se morale načeloma vsem državam članicam omogočiti, da bi prejemale informacije, o katerih poročajo podjetja, izpostavljena tveganju za namene te direktive. Kadar uprava države članice presoja izpodbijanje domneve ali oprostitev obveznosti iz Direktive, morajo izmenjane informacije drugim državam članicam omogočiti, da razumejo razloge za to presojo. Preostale države članice bi morale vedno imeti možnost, da od druge države članice zahtevajo, naj izvede davčni nadzor vsakega podjetja, ki preseže točko vključitve iz te direktive, če imajo pomisleke o tem, ali ima zahtevano minimalno vsebino ali ne. Zaprošena država članica bi morala v razumnem časovnem okviru izvesti davčni nadzor in o njegovem rezultatu obvestiti državo članico prosilko. Če se ugotovi, da je podjetje slamnato, bi morala biti izmenjava podatkov avtomatična v skladu s členom 13 te direktive.

Kazni

Predlagani zakonodajni predpis prepušča državam članicam, da določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve obveznosti poročanja iz te direktive, kot so bile prenesene v nacionalni pravni red. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Med državami članicami je treba doseči najmanjšo raven usklajenosti z določitvijo minimalne denarne kazni v skladu z veljavnimi določbami v finančnem sektorju. Kazni bi morale zajemati upravno denarno kazen v višini vsaj 5 % prometa podjetja. Pri takem minimalnem znesku bi se morale upoštevati okoliščine določenega subjekta, ki poroča.

Predlog

DIREKTIVA SVETA**o določitvi pravil za preprečevanje zlorabe slamnatih subjektov za davčne namene in spremembi Direktive 2011/16/EU**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zagotavljanje poštene in učinkovite obdavčitve na notranjem trgu ter preprečevanje izogibanja davkom in davčnih utaj sta med najpomembnejšimi političnimi prednostnimi nalogami Unije. Čeprav je bil na tem področju v zadnjih letih dosežen pomemben napredek, zlasti s sprejetjem Direktive Sveta 2016/1164³ o pravilih proti praksam izogibanja davkom in razširitvijo področja uporabe Direktive Sveta 2011/16/EU⁴ o upravnem sodelovanju, so potrebni nadaljnji ukrepi za preprečevanje posebej prepoznanih praks izogibanja davkom in davčnih utaj, ki niso v celoti zajete v veljavni pravni okvir Unije. Zlasti mednarodne skupine podjetij pogosto ustanavljajo podjetja, ki nimajo minimalne vsebine, da bi zmanjšale splošno davčno obveznost, vključno s preusmerjanjem dobička iz določenih držav članic z visokimi davki, v katerih opravljajo gospodarsko dejavnost in ustvarjajo vrednost za svoje podjetje. Ta predlog dopolnjuje napredek, dosežen na področju preglednosti podjetij, z zahtevami, ki se nanašajo na informacije o dejanskem lastništvu, uvedenimi z okvirom za preprečevanje pranja denarja, s katerim se obravnavajo primeri ustanovitve podjetij za prikrivanje lastništva podjetij samih ali sredstev, ki jih upravljajo in imajo v lasti, kot so nepremičnine ali zelo dragoceno premoženje.
- (2) Priznava se, da so lahko v državi članici ustanovljena podjetja, ki nimajo minimalne vsebine, katerih glavni cilj je pridobiti davčno ugodnost, zlasti z erozijo davčne osnove druge države članice. Čeprav so nekatere države članice razvile zakonodajni ali upravni okvir za zaščito svojih davčnih osnov pred takimi shemami, imajo zadevni predpisi pogosto omejen učinek, saj se uporabljajo le na ozemlju ene same države

¹ UL C , , str. . Še ni objavljeno v Uradnem listu.

² UL C , , str. . Še ni objavljeno v Uradnem listu.

³ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1).

⁴ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

članice in ne zajemajo učinkovito primerov, ki vključujejo več kot eno državo članico. Poleg tega se nacionalni predpisi, ki se uporabljajo na tem področju, po Uniji precej razlikujejo, nekatere države članice pa sploh nimajo predpisov, ki bi preprečevali zlorabo podjetij, ki za davčne namene nimajo ali imajo le minimalno vsebino.

- (3) Vzpostaviti je treba skupni okvir, da bi se okrepila odpornost držav članic proti praksam izogibanja davkom in davčnih utaj, povezanih z uporabo podjetij, ki ne opravljajo gospodarske dejavnosti, tudi če gospodarsko dejavnost domnevno opravljajo in torej za davčne namene nimajo ali imajo le minimalno vsebino. Tako se zagotovi, da se podjetja, ki nimajo minimalne vsebine, ne uporabljajo kot instrumenti izogibanja davkom ali davčnih utaj. Ker so lahko taka podjetja ustanovljena v eni državi članici, uporabljajo pa se lahko za erozijo davčne osnove druge države članice, se je bistveno dogovoriti o skupnem sklopu pravil, ki določajo, kaj je treba obravnavati kot nezadostno mero vsebine za davčne namene na notranjem trgu, ter opredeljujejo posebne davčne posledice, povezane s tako nezadostno mero vsebine. Ugotovitev, da ima podjetje v skladu s to direktivo zadostno mero vsebine, državam članicam ne bi smela preprečiti, da bi še naprej sledile pravilom proti izogibanju davkom in davčnim utajam, če so ta skladna s pravom Unije.
- (4) Da bi se zagotovil celovit pristop, bi se morala pravila uporabljati za vsa podjetja v Uniji, ki jih je mogoče ne glede na njihovo pravno obliko in položaj obdavčiti v državi članici, če so davčni rezidenti države članice in so v njej upravičena do potrdila o davčnem rezidentstvu.
- (5) Za pravilno delovanje notranjega trga ter sorazmernost in učinkovitost morebitnih pravil bi bilo zaželeno, da se njihovo področje uporabe omeji na podjetja, pri katerih bi se lahko odkrilo, da nimajo minimalne vsebine in da se uporabljajo z glavnim ciljem pridobitve davčne ugodnosti. Zato bi bilo treba določiti merilo točke vključitve v obliki sklopa treh kumulativnih, indikativnih pogojev, da se ugotovi, katera podjetja so, kot je bilo navedeno, dovolj izpostavljena tveganju, da bi zanje utemeljeno veljale zahteve glede poročanja. Prvi pogoj bi moral omogočati prepoznavo podjetij, ki domnevno opravljajo zlasti geografsko mobilne gospodarske dejavnosti, saj je kraj, kjer se take dejavnosti dejansko opravljajo, navadno težje opredeliti. Take dejavnosti običajno ustvarjajo precejšnje pasivne denarne pritoke. Zato bi to merilo izpolnila podjetja, katerih dohodke sestavljajo večinoma pasivni denarni pritoki. Upoštevati je treba tudi, da so subjekti, ki imajo sredstva za zasebno uporabo, kot so nepremičnine, jahte, letala, umetniška dela ali le lastniški kapital, lahko dlje časa brez prihodka, imajo pa zaradi lastništva teh sredstev še vedno precejšnje davčne ugodnosti. Ker izključno nacionalni primeri ne bi pomenili tveganja za dobro delovanje notranjega trga in bi se najbolje obravnavali na nacionalni ravni, se mora drugi pogoj osredotočati na podjetja, ki opravljajo čezmejne dejavnosti. Pri ugotovitvi, ali podjetje opravlja čezmejne dejavnosti, je treba po eni strani upoštevati naravo transakcij podjetja, ki je lahko nacionalna ali tuja, po drugi strani pa njegovo premoženje, glede na to, da subjekti, ki imajo sredstva le za zasebno, neposlovno uporabo, precej časa ne smejo opravljati transakcij. Tretji pogoj dodatno opozarja na tista podjetja, ki nimajo lastnih sredstev ali imajo le nezadostna lastna sredstva za izvajanje ključnih dejavnosti upravljanja. Podjetja, ki v zvezi s tem nimajo zadostnih lastnih sredstev, pogosto najemajo tretje ponudnike storitev uprave, upravljanja, korespondence in storitev zagotavljanja skladnosti z zakonodajo ali sklepajo ustrezne sporazume s povezanimi podjetji za opravljanje takih storitev, da vzpostavijo in ohranjajo pravno in davčno prisotnost. Oddajanje le določenih pomožnih storitev, kot je knjigovodstvo, v zunanje izvajanje, medtem ko temeljne dejavnosti opravlja podjetje, samo po sebi ne zadostuje,

da bi podjetje izpolnilo ta pogoj. Čeprav so lahko taki ponudniki storitev zakonsko urejeni za druge, nedavčne namene, njihove obveznosti za take druge namene ne morejo vedno zmanjšati tveganja, da omogočajo ustanovitev in ohranjanje podjetij, zlorabljenih za prakse izogibanja davkom in davčnih utaj.

- (6) Iz predvidenih pravil bi bilo pošteno izključiti podjetja, za katerih dejavnosti velja ustrezna raven preglednosti in zato ne pomenijo tveganja, da nimajo vsebine za davčne namene. S področja uporabe te direktive bi bilo prav tako treba izključiti podjetja s prenosljivimi vrednostnimi papirji, ki so uvrščeni v trgovanje ali kotirajo na reguliranem trgu ali v večstranskem sistemu trgovanja, ter določena finančna podjetja, ki so v Uniji strogo neposredno ali posredno urejena in za katere veljajo večje zahteve glede preglednosti in nadzora. Čisti finančni holdingi s sedežem v isti jurisdikciji kot aktivna odvisna družba in njeni dejanski lastniki prav tako verjetno ne bodo izpolnjevali cilja pridobivanja davčne ugodnosti. Podobno velja za podholdinge s sedežem v isti jurisdikciji kot njihovi delničarji ali končna matična družba. Tudi te bi morali na tej podlagi izključiti. Podjetja, ki za polni delovni čas in izključno zaposlujejo ustrezno število ljudi za izvajanje svojih dejavnosti, se prav tako ne bi smela šteti med podjetja, ki nimajo minimalne vsebine. Čeprav ni razumno pričakovati, da bodo presegla točko vključitve, jih je treba izključiti izrecno zaradi pravne varnosti.
- (7) Za razlikovanje med podjetji, pri katerih bi se lahko odkrilo, da nimajo vsebine za davčne namene, in zagotovitev, da bi pravila zajemala le podjetja, ki nimajo vsebine za davčne namene, morajo podjetja zagotoviti informacije o svojih virih in sredstvih v državi članici davčnega rezidentstva. Take informacije so nujne za preverjanje, da ima podjetje vire in sredstva in dejansko opravlja gospodarsko dejavnost v državi članici davčnega rezidentstva ter da obstaja zadostna povezava med prihodki ali sredstvi podjetja in to državo članico.
- (8) Podjetja, pri katerih bi se lahko odkrilo, da nimajo vsebine in da se uporabljajo z glavnim ciljem pridobitve davčne ugodnosti, bi morala zaradi lažjega izvajanja te direktive v svoji letni davčni napovedi prijaviti, da imajo v državi članici davčnega rezidentstva minimalno raven virov, kot so ljudje in prostori, ter v takem primeru predložiti dokazne listine. Čeprav se priznava, da je za različne dejavnosti potrebna različna raven ali vrsta virov, se v vseh okoliščinah pričakuje skupna minimalna raven virov. Namen te ocene bi moralo biti le prepoznavanje vsebine podjetja za davčne namene, ne pa dvom o vlogi, ki jo imajo „ponudniki storitev za sklade in družbe“, kot so opredeljeni v Direktivi (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, pri prepoznavanju pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranju terorizma. Nasprotno se lahko šteje, da neobstoj minimalne ravni virov kaže na to, da podjetje nima vsebine, kadar bi se lahko glede podjetja že ugotovilo, da nima vsebine za davčne namene. Da bi se zagotovila združljivost z ustreznimi mednarodnimi standardi, bi morala najmanjša skupna raven temeljiti na veljavnih standardih Unije in mednarodnih standardih o bistveni gospodarski dejavnosti v okviru preferencialnih davčnih režimov ali v odsotnosti obdavčitve dohodkov pravnih oseb⁶, kot je bila

⁵ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁶ Generalni sekretariat Sveta, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Skupina za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij), *Guidance on the interpretation of the third criterion* (Smernice o razlagi tretjega merila);

razvita v okviru Foruma o škodljivih davčnih praksah. Določiti je treba, da se morajo ob oddaji davčne napovedi predložiti dokazne listine, ki podpirajo izjavo podjetja, da ima minimalne vire. To je potrebno tudi za to, da si lahko uprava ustvari mnenje na podlagi dejstev in okoliščin podjetja ter se odloči, ali bo začela postopek nadzora.

- (9) Za zagotovitev varnosti na davčnem področju je nujno treba določiti skupna pravila o vsebini prijav podjetij. Za podjetja, ki presežejo merilo točke vključitve in za katere zato veljajo zahteve glede poročanja, bi bilo treba domnevati, da nimajo zadostne vsebine za davčne namene, če prijavijo tudi, da nimajo enega ali več elementov, ki skupaj pomenijo minimalno vsebino, ali ne zagotovijo potrebnih podpornih dokazov. Medtem ko bi bilo treba za podjetja, ki prijavijo, da imajo vse elemente minimalne vsebine, in zagotovijo potrebne podpirne dokaze, domnevati, kot da imajo minimalno vsebino za davčne namene, zato ta podjetja ne bi smela imeti nobenih drugih obveznosti in posledic v skladu s to direktivo. To pa seveda ne bi smelo posegati v veljavno zakonodajo in pravico uprave, da izvede nadzor, tudi na podlagi podpirne dokumentacije, in po možnosti sprejeme drugačen sklep.
- (10) Priznava se, da je to, ali podjetje dejansko opravlja gospodarske dejavnosti za davčne namene ali se večinoma uporablja za izogibanje davkom ali davčne utaje, ne nazadnje stvar dejstev in okoliščin. To bi bilo treba v zvezi z vsakim posameznim podjetjem ocenjevati za vsak primer posebej. Zato bi morala imeti podjetja, za katera se domneva, da nimajo minimalne vsebine za davčne namene, pravico dokazati nasprotno, tudi da dokažejo, da se ne uporabljajo predvsem za davčne namene, in izpodbijajo tako domnevo. Ko podjetja izpolnijo obveznosti glede poročanja v skladu s to direktivo, bi morala upravam držav članic, katerih davčni rezidenti so, zagotoviti dodatne informacije. Čeprav lahko zagotovijo vse dodatne informacije, ki se jim zdijo ustrezne, je bistveno določiti skupne zahteve glede tega, kaj so lahko ustrezni dodatni dokazi, ki so torej potrebni v vseh primerih. Če država članica na podlagi takih dodatnih dokazov meni, da je podjetje zadovoljivo izpodbilo domnevo o tem, da nima vsebine, bi morala biti zmožna izdati odločbo, s katero potrdi, da ima podjetje minimalno vsebino za davčne namene v skladu s to direktivo. Taka odločba lahko ostane veljavna tako dolgo, dokler dejanske in pravne okoliščine podjetja ostajajo nespremenjene in do šest let od njene izdaje. Tako se bodo lahko omejila sredstva, dodeljena primerom, za katere je bilo dokazano, da niso slamnati subjekti za namene Direktive.
- (11) Ker je cilj te direktive preprečiti izogibanje davkom in davčne utaje, ki bi verjetno dobro uspevali z dejavnostmi podjetij, ki nimajo minimalne vsebine, ter da bi se zagotovila varnost na davčnem področju in okrepilo pravilno delovanje notranjega trga, je ključno, da se za podjetja, ki presežejo merilo točke vključitve, a katerih posredovanje nima dejanskega ugodnega vpliva na splošni davčni položaj skupine podjetja ali dejanskih lastnikov, zagotovi možnost oprostitve. Zato morajo imeti taka podjetja pravico, da od uprav držav članic svojega davčnega rezidentstva zahtevajo, naj izdajo odločbo, na podlagi katere so v celoti in vnaprej oproščena izpolnjevanja predlaganih pravil. Tudi taka oprostitve bi morala biti časovno omejena, da bi lahko uprava redno preverjala, ali je veljavnost odločbe o oprostitvi še naprej utemeljena z dejanskimi in pravnimi okoliščinami. Možnost podaljšanja take odločbe bo hkrati

OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance, Action 5: Final Report (projekt erozije osnove in preusmerjanja dobička, učinkovitejše preprečevanje škodljivih davčnih praks, upoštevanje preglednosti in vsebine, ukrep 5: končno poročilo).

omogočila, da se omejijo sredstva, dodeljena primerom, ki bi jih bilo treba izvzeti s področja uporabe Direktive.

- (12) Za varnost na davčnem področju in pravično obdavčitev na notranjem trgu bi bilo primerno, da se za davčne namene izrecno določijo pravila, ki predpisujejo obravnavo prejemkov ali izdatkov podjetij, za katera se je ugotovilo, da nimajo minimalne vsebine za davčne namene, ali ki niso zagotovila dokazov o nasprotnem ali dokazov, da se ne uporabljajo za pridobitev davčne ugodnosti. Taki prihodki bi morali biti obdavčljivi v državi članici davčnega rezidentstva delničarjev podjetja, kot če bi se plačali neposredno tem delničarjem. Za preprečevanje tveganja dvojne obdavčitve bi bilo treba morebiten davek od takih prihodkov, plačan v državi članici podjetja, upoštevati in odšteti od davka, ki se plača v državi članici delničarjev podjetja. Če delničarji podjetja niso davčni rezidenti države članice, bi bilo treba tak prihodek obdavčiti v jurisdikciji davčnega rezidentstva plačnika, kot če bi bil plačan neposredno delničarjem podjetja. Pravila z enakovrednim učinkom bi se morala uporabljati v primerih, v katerih ni prejemkov. To se lahko zgodi zlasti v primeru lastništva nepremičnine ali drugega zelo vrednega premoženja le za zasebne namene ali naložbe v čisti lastniški kapital. Prav tako je ob upoštevanju tveganja, da je v verigo vzpostavljenih več podjetij, ki nimajo minimalne vsebine, bistveno izključiti, da se dohodek šteje za obdavčljivega v jurisdikciji delničarja, ki je sam po sebi podjetje, ki nima minimalne vsebine. Ta direktiva ne sme vplivati na dodelitev pravic do obdavčitve v skladu s sporazumi in konvencijami o odpravi dvojne obdavčitve dohodka ter, če je primerno, kapitala, sklenjenimi med državo članico in tretjo državo.
- (13) Da bi bil predlagani okvir učinkovit, je treba uvesti ustrezne davčne posledice za podjetja, ki nimajo minimalne vsebine za davčne namene. Podjetjem, ki so presegla merilo točke vključitve in za katere se domneva, da nimajo vsebine za davčne namene, ter ki hkrati niso zagotovila dokazov o nasprotnem ali dokazov, da se ne uporabljajo za pridobivanje davčnih ugodnosti, ne bi smelo biti dovoljeno, da bi bila upravičena do ugodnosti iz določb sporazumov in konvencij o odpravi dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala, katerih pogodbenica je država članica njihovega davčnega rezidentstva, in iz drugih sporazumov, vključno z določbami iz mednarodnih sporazumov o spodbujanju in zaščiti naložb z enakovrednim namenom ali učinkom. Ta podjetja ne bi smela biti upravičena do ugodnosti iz Direktive Sveta 2011/96/EU⁷ in Direktive Sveta 2003/49/ES⁸. Zato ta podjetja ne bi smela biti upravičena do potrdila o davčnem rezidentstvu, če bi s tem pridobila navedene ugodnosti. Država članica davčnega rezidentstva podjetja bi morala torej zavrniti izdajo potrdila o davčnem rezidentstvu. Ali pa bi morala tako potrdilo izdati ter pri tem navesti opozorilo, da ga podjetje ne sme uporabljati za pridobivanje navedenih davčnih ugodnosti. Z zavrnitvijo potrdila o davčnem rezidentstvu ali izdajo posebnega potrdila o davčnem rezidentstvu se ne bi smeli razveljaviti nacionalni predpisi države članice podjetja v zvezi z davčnim rezidentstvom in ustrezne obveznosti, povezane z njim. Pač pa bi se drugim državam članicam in tretjim državam tako sporočilo, da se transakcijam, v katere je vključeno to podjetje na podlagi katere koli pogodbe z državo članico podjetja ali, če je ustrezno, direktivami Unije, ne sme dodeliti oprostitev ali povračilo.

⁷ Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 345, 29.12.2011, str. 8).

⁸ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49).

- (14) Ker se lahko podjetja, ki nimajo minimalne vsebine, uporabljajo za pridobitev davčne ugodnosti v škodo države članice, ki ni država članica njihovega davčnega rezidentstva, je treba s pristojnimi organi drugih držav članic izmenjevati ustrezne podatke. Da bi lahko do takih podatkov pravočasno dostopale vse zainteresirane države članice, bi se morali ti izmenjevati avtomatično prek skupnega komunikacijskega omrežja, ki ga je razvila Unija. Podatke v zvezi s tem bi bilo treba zabeležiti v varni osrednji podatkovni zbirki o upravnem sodelovanju na področju obdavčitve, ki je na voljo vsem državam članicam. Države članice bi morale izvesti vrsto praktičnih postopkov, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja vseh zahtevanih podatkov z oblikovanjem standardnega obrazca. To bi morale vključevati tudi opredelitev jezikovnih zahtev za predvideno izmenjavo podatkov in ustrezno nadgradnjo omrežja CCN. Po fazi obvezne avtomatične izmenjave podatkov v skladu s to direktivo bi se lahko država članica po potrebi oprla na člen 5 Direktive Sveta 2011/16/EU v zvezi z izmenjavami informacij na zaprosilo, da bi od države članice, ki bi ji bila podjetja, ki poročajo, zavezana poročati o teh podatkih, pridobila dodatne podatke o teh podjetjih. Ker je učinkovitost odgovorov na zaprosila za informacije odvisna od hitrosti njihove predložitve, je primerno zagotoviti, da se ti odgovori na zaprosila hitro predložijo.
- (15) Direktivo 2011/16/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (16) Države članice bi morale za izboljšanje učinkovitosti določiti kazni za kršitve nacionalnih predpisov, s katerimi se ta direktiva prenaša v nacionalno zakonodajo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Za zagotovitev varnosti na davčnem področju in najmanjše ravni usklajenosti po vseh državah članicah je treba določiti minimalno denarno kazen, pri tem pa upoštevati tudi položaj posameznega podjetja. Predvidena pravila temeljijo na samoocenjevanju podjetij glede tega, ali izpolnjujejo merila točke vključitve ali ne. Da bi se z določbami učinkovito spodbujala ustrezna skladnost po vsej Uniji in ob upoštevanju tega, da se lahko slamnata podjetja v eni državi članici izrabljajo za erozijo davčne osnove druge države članice, je pomembno, da ima vsaka država članica pravico, da drugo državo članico prosi za izvedbo davčnega nadzora podjetij, izpostavljenih tveganju, da nimajo minimalne vsebine, kot je opredeljeno v tej direktivi. Zato je za povečanje učinkovitosti bistveno, da je zaprosena država članica obvezana izvesti tak nadzor in si izmenjati informacije o rezultatu, tudi če ugotovi, da ne gre za slamnati subjekt.
- (17) Za zaščito davčne osnove drugih držav članic je bistveno, da se v vsaki državi članici ustrezno izvajajo in izvršujejo predlagana pravila, zato bi morala tako izvajanje in izvrševanje spremljati Komisija. Države članice bi morale zato Komisiji redno sporočati specifične informacije, vključno s statističnimi podatki, o izvajanju in izvrševanju nacionalnih ukrepov, sprejetih v skladu s to direktivo, na svojem ozemlju.
- (18) Komisija bi morala za oceno učinkovitosti predlaganih novih pravil pripraviti oceno na podlagi informacij, ki so jih poslale države članice, in drugih razpoložljivih podatkov. Poročilo Komisije bi se moralo objaviti.
- (19) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive in Direktive 2011/16/EU, zlasti za avtomatično izmenjavo podatkov med davčnimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje standardnega obrazca z omejenim številom elementov, vključno z jezikovno ureditvijo, sprejetje potrebnih praktičnih postopkov za nadgradnjo osrednje podatkovne zbirke za upravno sodelovanje na področju

obdavčevanja. Navedena pooblastila, kot so določena v Direktivi 2011/16/EU, bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁹.

- (20) V skladu s členom 42 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.
- (21) Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru Direktive 2011/16/EU, bi morala biti skladna z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ ter Uredbo (EU) 2018/1725. Obdelava podatkov je določena v Direktivi 2011/16/EU izključno s ciljem, ki je v splošnem javnem interesu, in sicer davčne zadeve ter nameni boja proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in izogibanju davkom, zaščite davčnih prihodkov in spodbujanja pravične obdavčitve, kar krepi možnosti za socialno, politično in gospodarsko vključevanje v državah članicah.
- (22) Ker države članice cilja te direktive ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi dejstva, da so taka podjetja običajno ustanovljena v eni državi članici, uporabljajo pa se na način, ki vpliva na davčno osnovo ene ali več drugih držav članic, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa kazalnike minimalne vsebine podjetij v državah članicah in pravila za obravnavo podjetij, ki teh kazalnikov ne izpolnjujejo, za davčne namene.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vsa podjetja, ki se štejejo za davčne rezidente in so upravičena do prejema potrdila o davčnem rezidentstvu v državi članici.

Ta direktiva ne posega v druge pravne akte Unije.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

⁹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

¹⁰ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

¹¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (1) „podjetje“ pomeni subjekt, ki ne glede na svojo pravno obliko opravlja gospodarsko dejavnost in je davčni rezident države članice;
- (2) „davčno leto“ pomeni davčno leto, koledarsko leto ali katero koli drugo ustrezno obdobje za davčne namene;
- (3) „prihodki“ pomenijo vsoto čistih prihodkov, druge poslovne prihodke, prihodke od deležev v kapitalu, vključno z dividendami, prejetimi od povezanih podjetij, prihodke od drugih naložb in posojil, ki so del stalnih sredstev, druge prihodke iz obresti in podobne prihodke iz prilog V in VI k Direktivi 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹²;
- (4) „država članica podjetja“ pomeni državo članico, katere davčni rezident je podjetje;
- (5) „dejanski lastnik“ pomeni dejanskega lastnika, kot je opredeljen v členu 3, točka 6, Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta;
- (6) „delničarji podjetja“ pomenijo posameznike ali subjekte, ki so neposredni imetniki delnic, koristi, deležev, pravic do udeležbe, pravic iz članstva, so upravičeni do prejemkov ali vseh enakovrednih pravic ali upravičenj v podjetju, v primeru posrednih deležev pa tiste posameznike ali subjekte, ki so imetniki deležev podjetja prek enega ali verige podjetij, od katerih nobeno ne izpolnjuje kazalnikov za minimalno vsebino iz člena 7(1) te direktive.

Člen 4 **Zadevni dohodek**

Za namene poglavij II in III pomeni „zadevni dohodek“ dohodek, ki spada v katero koli od naslednjih kategorij:

- (a) obresti ali drug dohodek iz finančnih sredstev, vključno s kriptometjem, kot je opredeljeno v členu 3(1), točka 2, predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o trgih kriptometij in spremembi Direktive (EU) 2019/1937¹³;
- (b) licenčnine ali drug dohodek, ki izhaja iz intelektualne lastnine, neopredmetenih sredstev ali trgovanja z dovoljenji;
- (c) dividende in dohodek od odsvojitve deležev;
- (d) dohodek od finančnega zakupa;
- (e) dohodek od nepremičnin;
- (f) dohodek iz premoženja, ki niso gotovina, delnice ali vrednostni papirji za zasebne namene, katerih knjigovodska vrednost presega 1 milijon EUR;
- (g) dohodek od zavarovalniških, bančnih in drugih finančnih dejavnosti;
- (h) dohodek od storitev, ki jih je podjetje oddalo v zunanje izvajanje drugim povezanim podjetjem.

¹² Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

¹³ COM(2020) 593 final.

Člen 5
Povezano podjetje

1. Za namene členov 4 in 7 pomeni „povezano podjetje“ osebo, ki je z drugo osebo povezana na enega od naslednjih načinov:
 - (a) oseba je udeležena pri upravljanju druge osebe tako, da je v položaju z znatnim vplivom na to drugo osebo;
 - (b) oseba je udeležena pri nadzoru nad drugo osebo z deležem glasovalnih pravic, ki presega 25 %;
 - (c) oseba je udeležena v kapitalu druge osebe z lastništvom kapitala, ki neposredno ali posredno presega delež 25 %;
 - (d) oseba je upravičena do najmanj 25 % dobička druge osebe.
 2. Če je pri upravljanju, nadzoru, v kapitalu ali pri dobičku iste osebe, kot je navedeno v odstavku 1, udeležena več kot ena oseba, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.

Če so pri upravljanju, nadzoru, v kapitalu ali pri dobičku več kot ene osebe, kot je navedeno v odstavku 1, udeležene iste osebe, se vse zadevne osebe štejejo za povezana podjetja.
 3. Oseba za namene odstavkov 1 in 2 pomeni pravne in fizične osebe. Oseba, ki deluje skupaj z drugo osebo v zvezi z glasovalnimi pravicami ali lastništvom kapitala subjekta, se obravnava kot udeležena pri vseh glasovalnih pravicah ali lastništvu kapitala tega subjekta, ki jih ima druga oseba.
 4. Pri posrednih deležih se izpolnjevanje meril iz točke (c) odstavka 1 določi tako, da se pomnožijo deleži po zaporednih stopnjah. Za osebo z več kot 50 % glasovalnih pravic se šteje, da jih ima 100 %.
- Posameznik, njegov zakonec in predniki ali potomci se štejejo za eno osebo.

POGLAVJE II
PREPOZNAVANJE PODJETIJ, KI NE IZPOLNJUJEJO
KAZALNIKOV MINIMALNE VSEBINE ZA DAVČNE
NAMENE

Člen 6
Podjetja z obveznostjo poročanja

1. Države članice zahtevajo, da pristojnim organom držav članic v skladu s členom 7 poročajo podjetja, ki izpolnjujejo naslednja merila:
 - (a) več kot 75 % prihodka, ki se je podjetju nabralo v prejšnjih dveh davčnih letih, je zadevni dohodek;
 - (b) podjetje opravlja čezmejno dejavnost iz naslednjih razlogov:
 - (i) več kot 60 % knjigovodske vrednosti sredstev podjetja, ki spadajo na področje uporabe člena 4, točki (e) in (f), je bilo v prejšnjih dveh davčnih letih zunaj države članice podjetja;

- (ii) vsaj 60 % zadevnega dohodka podjetja je zasluženega ali izplačanega s čezmejnimi transakcijami;
- (c) v prejšnjih dveh davčnih letih je podjetje upravljanje vsakodnevnih dejavnosti in odločanje o pomembnih nalogah oddalo v zunanje izvajanje.

Za podjetje, ki ima sredstva, s katerimi lahko ustvari dohodek, ki spada na področje uporabe člena 4, točki (e) in (f), se šteje tudi, da izpolnjuje merilo iz točke (a) prvega pododstavka, ne glede na to, ali se je dohodek iz teh sredstev podjetju nakopičil v prejšnjih dveh davčnih letih, če knjigovodska vrednost teh sredstev presega 75 % skupne knjigovodske vrednosti sredstev podjetja.

Za podjetje, ki ima sredstva, s katerimi lahko ustvari dohodek, ki spada na področje uporabe člena 4, točka (c), se šteje tudi, da izpolnjuje merilo iz točke (a) prvega pododstavka, ne glede na to, ali se je dohodek iz teh sredstev podjetju nabral v prejšnjih dveh davčnih letih, če knjigovodska vrednost teh sredstev presega 75 % skupne knjigovodske vrednosti sredstev podjetja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice zagotovijo, da za podjetja, ki spadajo v katero koli od naslednjih kategorij, ne veljajo zahteve iz člena 7:

- (a) podjetja, ki imajo prenosljiv vrednostni papir, uvrščen v trgovanje ali na regulirani trg ali v večstranski sistem trgovanja, kot je opredeljeno v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴;
- (b) regulirana finančna podjetja;
- (c) podjetja, katerih glavna dejavnost je lastništvo deležev v operativnem poslovanju v isti državi članici, medtem ko so njihovi dejanski lastniki prav tako davčni rezidenti iste države članice;
- (d) podjetja s holdinškimi dejavnostmi, ki so davčni rezidenti iste države članice kot delničarji podjetja ali krovni matični subjekt, kot je opredeljeno v Prilogi III, oddelek I, točka 7, k Direktivi 2011/16/EU;
- (e) podjetja z vsaj petimi zaposlenimi v ekvivalentu polnega delovnega časa ali zaposleni, ki opravljajo izključno dejavnosti, ki ustvarjajo zadevni dohodek.

Prvi pododstavek, točka (b), se uporablja za naslednja „regulirana finančna podjetja“:

- (a) kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵;
- (b) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v členu 4(1), točka 1, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶;
- (c) upravitelja alternativnih investicijskih skladov (UAIS), kot je opredeljen v členu 4(1), točka (b), Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta (2), vključno z upraviteljem evropskega sklada tvegane kapitala

¹⁴ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173 12.6.2014, str. 349).

¹⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

¹⁶ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(EuVECA) v skladu z Uredbo (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷, upraviteljem evropskega sklada za socialno podjetništvo (ESSP) v skladu z Uredbo (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸ in upraviteljem evropskega dolgoročnega investicijskega sklada (ELTIF) v skladu z Uredbo (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹;

- (d) družbo za upravljanje kolektivnega naložbenega podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot je opredeljena v členu 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁰;
- (e) zavarovalnico, kot je opredeljena v členu 13, točka 1, Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta²¹;
- (f) pozavarovalnico, kot je opredeljena v členu 13, točka 4, Direktive 2009/138/ES;
- (g) institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot je opredeljena v členu 1, točka 6, Direktive 2016/2341/ES Evropskega parlamenta in Sveta²²;
- (h) pokojninske institucije, ki upravljajo pokojninske sisteme, ki se obravnavajo kot sistemi socialne varnosti iz Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta²³ in Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴, ter katero koli pravno osebo, ustanovljeno za namene vlaganja v take sisteme;
- (i) alternativni investicijski sklad (AIS), ki ga upravlja UAIS, kot je opredeljen v členu 4(1), točka (b), Direktive 2011/61/EU, ali AIS, ki se nadzoruje v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;
- (j) KNPVP v smislu člena 1(2) Direktive 2009/65/ES;
- (k) centralno nasprotno stranko, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵;
- (l) centralno depotno družbo, kot je opredeljena v členu 2(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶;

¹⁷ Uredba (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih tveganega kapitala (UL L 115, 25.4.2013, str. 1).

¹⁸ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 18).

¹⁹ Uredba (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih (UL L 123, 19.5.2015, str. 98).

²⁰ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

²¹ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

²² Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).

²³ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

²⁴ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).

²⁵ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

- (m) namensko družbo zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v skladu s členom 211 Direktive 2009/138/ES;
- (n) subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kot je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta²⁷;
- (o) zavarovalni holding, kot je opredeljen v členu 212(1), točka (f), Direktive 2009/138/ES, ali mešani finančni holding, kot je opredeljen v členu 212(1), točka (h), Direktive 2009/138/ES, ki je del zavarovalniške skupine, nad katero se izvaja nadzor na ravni skupine v skladu s členom 213 navedene direktive in ki ni izvzeta iz nadzora skupin v skladu s členom 214(2) Direktive 2009/138/ES;
- (p) plačilno institucijo, kot je opredeljena v členu 1(1), točka (d), Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸;
- (q) institucijo za izdajo elektronskega denarja, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁹;
- (r) ponudnika storitev množičnega financiranja, kot je opredeljen v členu 2(1), točka (e), Uredbe (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta³⁰;
- (s) ponudnika storitev v zvezi s kriptometji, kot je opredeljen v členu 3(1), točka 8, [predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o trgih kriptometij in spremembi Direktive (EU) 2019/1937³¹], kadar opravlja eno ali več storitev v zvezi s kriptometji, kot so opredeljene v členu 3(1), točka (9), [predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o trgih kriptometij in spremembi Direktive (EU) 2019/1937].

Člen 7

Kazalniki minimalne vsebine za davčne namene

1. Države članice od podjetij, ki izpolnjujejo merila iz člena 6(1), zahtevajo, da v letni davčni napovedi za vsako davčno leto prijavijo, ali dosegaajo naslednje kazalniki minimalne vsebine:
 - (a) podjetje ima v državi članici lastne prostore ali prostore za svojo izključno uporabo;

²⁶ Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

²⁷ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

²⁸ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

²⁹ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

³⁰ Uredba (EU) 2020/1503 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. oktobra 2020 o evropskih ponudnikih storitev množičnega financiranja za podjetnike ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1129 in Direktive (EU) 2019/1937 (UL L 347, 20.10.2020, str. 1).

³¹ COM(2020) 593 final.

- (b) podjetje ima vsaj en lasten in dejaven bančni račun v Uniji;
 - (c) ima vsaj enega od naslednjih kazalnikov:
 - (i) eden ali več direktorjev podjetja:
 - (1) je davčnih rezidentov države članice podjetja ali prebiva v taki oddaljenosti od te države članice, ki jim še omogoča neovirano opravljanje nalog;
 - (2) je usposobljenih in ima pooblastila za odločanje v zvezi z dejavnostmi, ki ustvarjajo zadevni dohodek podjetja, ali v zvezi s sredstvi podjetja;
 - (3) redno dejavno in neodvisno uporablja pooblastila iz točke 2;
 - (4) ni zaposlen v podjetju, ki ni povezano podjetje, in ne opravlja funkcije direktorja ali enakovredne funkcije v drugih podjetjih, ki niso povezana podjetja;
 - (ii) večina zaposlenih v ekvivalentu polnega delovnega časa podjetja je davčnih rezidentov države članice podjetja ali prebiva v taki oddaljenosti od te države članice, ki jim še omogoča neovirano opravljanje nalog, poleg tega je usposobljenih za opravljanje dejavnosti, s katerimi se ustvarja zadevni dohodek podjetja.
2. Podjetja iz odstavka 1 prijavijo davčne napovedi priložijo dokazne listine. Te vsebujejo naslednje informacije:
- (a) naslov in vrsto prostorov;
 - (b) količino in vrsto bruto prihodka;
 - (c) količino in vrsto poslovnih stroškov;
 - (d) vrsto poslovnih dejavnosti, ki se opravljajo za ustvarjanje zadevnega dohodka;
 - (e) število direktorjev, njihove kvalifikacije, pristojnosti in kraj davčnega rezidentstva ali število zaposlenih v ekvivalentu polnega delovnega časa, ki opravljajo poslovne dejavnosti, s katerimi se ustvarja zadevni dohodek, ter njihove kvalifikacije in kraj davčnega rezidentstva;
 - (f) poslovne dejavnosti, oddane v zunanje izvajanje;
 - (g) številko bančnega računa, morebitna pooblastila za dostop do bančnega računa in uporabo ali izdajo plačilnih navodil ter dokaz o dejavnosti računa.

Člen 8

Domneva o minimalni vsebini za davčne namene

1. Za podjetje, ki prijavijo, da dosega vse kazalnike minimalne vsebine iz člena 7(1), in zagotovi zadovoljive spremljevalne dokazne listine v skladu s členom 7(2), se domneva, da ima minimalno vsebino za davčno leto.
2. Za podjetje, ki prijavijo, da ne dosega enega ali več kazalnikov minimalne vsebine iz člena 7(1), ali ne zagotovi zadovoljivih spremljevalnih dokaznih listin v skladu s členom 7(2), se domneva, da nima minimalne vsebine za davčno leto.

Člen 9

Izpodbijanje domneve

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da lahko podjetja, za katera se na podlagi člena 8(2) domneva, da nimajo minimalne vsebine, to domnevo izpodbijajo z zagotovitvijo dodatnih podpornih dokazov o poslovnih dejavnostih, ki jih opravljajo za ustvarjanje zadevnega dohodka.
2. Podjetja za namene odstavka 1 zagotovijo naslednje dodatne dokaze:
 - (a) dokument, na podlagi katerega je mogoče potrditi poslovni razlog za ustanovitev podjetja;
 - (b) informacije o profilih zaposlenih, vključno z njihovo ravno izkušenj, pooblastili za odločanje v celotni organizaciji, vlogo in položajem v organigramu, vrsto pogodbe o zaposlitvi ter kvalifikacijami in trajanjem zaposlitve;
 - (c) konkretne dokaze, da odločanje o dejavnosti, ki ustvarja zadevni dohodek, poteka v državi članici podjetja.
3. Vse države članice podjetje obravnavajo, kot da je izpodbijalo domnevo, če je iz dokazov, ki jih je predložilo na podlagi odstavka 2, razvidno, da je opravljalo poslovne dejavnosti, s katerimi se ustvarja zadevni dohodek ali, če dohodka ni, sredstva podjetja, in imelo stalen nadzor nad njimi ter nosilo tveganja v zvezi z njimi.
4. Država članica lahko ob koncu davčnega leta, za katero je podjetje domnevo uspešno izpodbijalo, v skladu z odstavkom 3 šteje, da je podjetje za pet let izpodbijalo domnevo, če se dejanske in pravne okoliščine podjetja v tem obdobju ne spremenijo.

Člen 10

Oprostitev

1. Država članica sprejme ustrezne ukrepe, ki podjetju, ki izpolnjuje merila iz člena 6(1), omogočajo, da zahteva oprostitev svojih obveznosti na podlagi te direktive, če obstoj podjetja ne zmanjšuje davčne obveznosti dejanskih lastnikov podjetja ali celotne skupine, katere član je podjetje.
2. Država članica lahko to oprostitev odobri za eno davčno leto, če podjetje predloži zadostne in objektivne dokaze, da njegovo posredovanje ne zagotavlja davčne ugodnosti za njegove dejanske lastnike oziroma celotno skupino. Ti dokazi zajemajo informacije o strukturi skupine in njenih dejavnosti. Omogočajo primerjavo zneska skupnega davka, ki ga dolgujejo dejanski lastniki oziroma celotna skupina, pri čemer se upošteva posredovanje podjetja, in zneska, ki bi se v istih okoliščinah dolgoval, če podjetja ne bi bilo.
3. Država članica lahko ob koncu davčnega leta, za katero je bila odobrena oprostitev v skladu z odstavkom 2, podaljša veljavnost oprostitve za pet let, če se dejanske in pravne okoliščine podjetja, vključno z okoliščinami dejanskih lastnikov oziroma skupine, v zadevnem obdobju ne spremenijo.

POGLAVJE III

DAVČNA OBRAVNAVA PODJETIJ, KI NIMAJO MINIMALNE VSEBINE ZA DAVČNE NAMENE

Člen 11

Davčne posledice tega, da podjetje nima minimalne vsebine za davčne namene v državah članicah, ki niso država članica podjetja

1. Država članica, ki ni država članica podjetja, ne upošteva sporazumov in konvencij o odpravi dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala, ki veljajo v državi članici podjetja, ter členov 4, 5 in 6 Direktive 2011/96/EU in člena 1 Direktive 2003/49/ES, kolikor se navedeni direktivi uporabljata, ker se podjetje šteje za davčnega rezidenta države članice, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) za podjetje se domneva, da nima minimalne vsebine;
 - (b) podjetje ne izpodbija domneve iz točke (a) za davčno leto.
2. Država članica delničarjev podjetja zadevni dohodek podjetja obdavči v skladu z nacionalno zakonodajo, kot če bi ga neposredno pridobili delničarji podjetja, in odbije davke, ki so bili od takega dohodka plačani v državi članici podjetja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) zadevni dohodek pridobi podjetje, za katero se domneva, da nima minimalne vsebine;
 - (b) podjetje ne izpodbija domneve iz točke (a);
 - (c) delničarji podjetja in plačnik so davčni rezidenti države članice.

Prvi pododstavek se uporablja ne glede na sporazum ali konvencijo o odpravi dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala, ki velja z drugo državo članico.

Če plačnik ni davčni rezident države članice, država članica delničarjev podjetja v skladu z nacionalno zakonodajo obdavči zadevni dohodek, ki ga pridobi podjetje, kot če bi ga pridobili neposredno delničarji podjetja, brez poseganja v sporazum ali konvencijo o odpravi dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala, ki velja med državo članico delničarjev podjetja in jurisdikcijo tretje države plačnika.

Če delničarji podjetja niso davčni rezidenti države članice, država članica plačnika tega dohodka v skladu z nacionalno zakonodajo uporabi davčni odtegljaj, brez poseganja v sporazum ali konvencijo o odpravi dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala, ki velja z jurisdikcijo tretje države delničarjev podjetja.
3. Kadar ima podjetje, za katero se domneva, da nima minimalne vsebine, in ki te domneve ne izpodbija, v lasti premoženje iz člena 4:
 - (a) država članica, v kateri je premoženje iz člena 4, točka (e), tako premoženje obdavči v skladu z nacionalno zakonodajo, kot če bi bilo tako premoženje v neposredni lasti delničarjev podjetja, brez poseganja v sporazum ali konvencijo o odpravi dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala, ki velja z jurisdikcijo delničarjev podjetja;
 - (b) država članica delničarjev podjetja tako premoženje obdavči v skladu z nacionalno zakonodajo, kot če bi bilo v neposredni lasti delničarjev podjetja, brez poseganja v sporazum ali konvencijo o odpravi dvojne obdavčitve

dohodka in, če je primerno, kapitala, ki velja z jurisdikcijo, v kateri je premoženje.

Člen 12

Davčne posledice tega, da podjetje nima minimalne vsebine za davčne namene v državi članici podjetja

Če podjetje nima minimalne vsebine za davčne namene v državi članici, katere davčni rezident je, ta država članica sprejme eno od naslednjih odločitev:

- (a) podjetju zavrne zahtevo za potrdilo o davčnem rezidentstvu za uporabo zunaj jurisdikcije te države članice;
- (b) izda potrdilo o davčnem rezidentstvu, ki določa, da podjetje ni upravičeno do ugodnosti iz sporazumov in konvencij o odpravi dvojne obdavčitve dohodka in, če je primerno, kapitala, iz mednarodnih sporazumov s podobnim namenom ali učinkom ter iz členov 4, 5 in 6 Direktive 2011/96/EU in člena 1 Direktive 2003/49/ES.

POGLAVJE IV IZMENJAVA PODATKOV

Člen 13

Spremembe Direktive 2011/16/EU

Direktiva 2011/16/EU se spremeni:

- (1) v členu 3 se točka 9 spremeni:
 - (a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) v členu 8(1) ter členih 8a do 8ad sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila in v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih; v členu 8(1) se sklicevanje na podatke, ki so na voljo, nanaša na podatke, ki so v davčnih dosjejih države članice, ki sporoča podatke, in so dostopni v skladu s postopki za zbiranje in obdelavo podatkov v navedeni državi članici;“;
 - (b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) v vseh drugih določbah te direktive, razen člena 8(1) in (3a) ter členov 8a do 8ad, sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov, določenih v točkah (a) in (b) te točke.“;
- (2) v oddelku II poglavja II se doda naslednji člen 8ad:

„Člen 8ad

Področje uporabe in pogoji obvezne avtomatične izmenjave podatkov o podjetjih, ki morajo poročati o kazalnikih minimalne vsebine

1. Pristojni organ države članice, ki od podjetja s sedežem na njenem ozemlju prejema podatke v skladu s členom 7 Direktive Sveta [Urad za publikacije] (vstaviti polni naslov in sklic na UL)*, te podatke z avtomatično izmenjavo in v 30 dneh od

njihovega prejema sporoči pristojnim organom vseh drugih držav članic v skladu z odstavkom 4 in veljavnimi praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21.

2. Pristojni organ države članice, ki potrdi, da je podjetje izpodbijalo domnevo v skladu s členom 9 Direktive [Urad za publikacije] ali da je oproščeno v skladu s členom 10 navedene direktive, te podatke z avtomatično izmenjavo in v 30 dneh od te potrditve sporoči pristojnim organom vseh drugih držav članic v skladu z veljavnimi praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21.
3. Pristojni organ države članice, ki tudi z nadzorom na podlagi nacionalne zakonodaje te države članice ugotovi, da podjetje ne izpolnjuje kazalnikov minimalne vsebine iz člena 7 Direktive [Urad za publikacije], te podatke z avtomatično izmenjavo in v 30 dneh od datuma, ko rezultat nadzora postane dokončen, sporoči pristojnim organom vseh drugih držav članic v skladu z veljavnimi praktičnimi postopki, sprejetimi na podlagi člena 21.
4. Podatki, ki jih mora pristojni organ države članice v skladu z odstavkom 1 sporočiti o posameznem podjetju, zajemajo naslednje:
 - (a) davčno številko podjetja, ki mora poročati v skladu s členom 6 Direktive [Urad za publikacije];
 - (b) identifikacijsko številko za DDV podjetja, če je na voljo, ki mora poročati v skladu s členom 6 Direktive [Urad za publikacije];
 - (c) identifikacijo delničarjev in dejanskih lastnikov podjetja, kot je opredeljeno v členu 3, točkah 5 in 6;
 - (d) morebitno identifikacijo drugih držav članic, na katere se verjetno nanaša poročanje podjetja;
 - (e) identifikacijo oseb v drugih državah članicah, na katere se verjetno nanaša poročanje podjetja;
 - (f) izjavo podjetja v skladu s členom 7(1);
 - (g) povzetek dokaza, ki ga zagotovi podjetje v skladu s členom 7(2).
5. Brez poseganja v odstavku 4 podatki, ki jih mora pristojni organ države članice sporočiti v skladu z odstavkom 2, zajemajo tudi naslednje:
 - (h) potrdilo pristojnega organa države članice, da je podjetje izpodbijalo domnevo na podlagi člena 9 Direktive [Urad za publikacije] ali da je oproščeno obveznosti poročanja v skladu s členom 10 navedene direktive;
 - (i) povzetek dodatnih dokazov, ki jih pristojni organ šteje za pomembne pri izdaji potrdila, da se je domneva izpodbijala na podlagi člena 9 Direktive [Urad za publikacije] ali da je podjetje oproščeno obveznosti poročanja v skladu s členom 10 navedene direktive.
6. Brez poseganja v odstavku 4 podatki, ki jih mora pristojni organ države članice sporočiti v skladu z odstavkom 3, zajemajo tudi poročilo o nadzoru, če pristojni organ tako poročilo izda.
7. Komisija za lažjo izmenjavo podatkov iz odstavkov 4, 5 in 6 z izvedbenimi akti sprejme potrebne praktične postopke za izvajanje odstavkov 1 do 6 tega člena, vključno z ukrepi za standardizacijo sporočanja podatkov iz odstavkov 4, 5 in 6 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

8. Za namene odstavkov 1 do 5 tega člena pomeni ‚podjetje‘ podjetje, kot je opredeljeno v členu 3, točka 1, Direktive [Urad za publikacije].
 9. Obdelani podatki se hranijo pet let in v nobenem primeru dlje, kot je potrebno, da se doseže namen te direktive.
 10. Pristojni organi posamezne države članice se štejejo za upravljalce podatkov, Komisija pa za obdelovalca podatkov.
 11. Države članice se lahko v primeru nepooblaščenega razkritja podatkov iz točk (a) do (f) odstavka 4 odločijo, da kot ukrep za zmanjšanje tveganja začasno prekinejo izmenjavo podatkov na podlagi te direktive z državo članico, v kateri so bili podatki nepooblaščenoma razkriti.“;
- (3) v členu 20 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija z izvedbenimi akti sprejme standardne obrazce, vključno z jezikovno ureditvijo, v naslednjih primerih:

- (a) pri avtomatični izmenjavi podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v skladu s členom 8a pred 1. januarjem 2017;
- (b) pri avtomatični izmenjavi podatkov o čezmejnih aranžmajih, o katerih se poroča, v skladu s členom 8ab pred 30. junijem 2019;
- (c) pri avtomatični izmenjavi podatkov o podjetjih, ki morajo v skladu s členom 8ad poročati o kazalnikih minimalne vsebine, pred 1. januarjem 2024.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Navedeni standardni obrazci lahko vsebujejo le tiste elemente za izmenjavo podatkov, ki so naštet v členih 8a, točka 6, 8ab, točka 14, ter 8ad, točke 4, 5 in 6, ter taka druga polja, povezana s temi elementi, ki so potrebna za doseg ciljev iz členov 8a, 8ab oziroma 8ac.

Jezikovna ureditev iz prvega pododstavka državam članicam ne preprečuje, da bi podatke iz členov 8a, 8ab in 8ad sporočile v katerem koli od uradnih jezikov Unije. Lahko pa je v okviru te jezikovne ureditve določeno, da se ključni elementi takih podatkov pošljejo tudi v drugem uradnem jeziku Unije.“;

- (4) v členu 21 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija do 31. decembra 2017 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz člena 8a, točki 1 in 2, beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Komisija do 31. decembra 2019 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov iz člena 8ab, točke 13, 14 in 16, beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Komisija do 30. junija 2024 razvije varno osrednjo podatkovno zbirko držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčenja ter zanjo zagotovi tehnično in logistično podporo, kjer se za izpolnitev obveznosti glede

avtomatične izmenjave podatkov iz člena 8ad, točke 1, 2 in 3, beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v okviru navedenih odstavkov.

Dostop do podatkov, shranjenih v tej podatkovni zbirki, imajo pristojni organi vseh držav članic. Tudi Komisija ima dostop do podatkov, shranjenih v tej podatkovni zbirki, vendar ob omejitvah iz členov 8a, točka 8, in 8ab, točka 17. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne praktične postopke za izvajanje prvega, drugega in tretjega pododstavka tega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Dokler ta varna osrednja podatkovna zbirka ne začne delovati, avtomatična izmenjava podatkov iz členov 8a, točki 1 in 2, 8ab, točke 13, 14 in 16, ter 8ad, točke 1, 2 in 3, poteka v skladu z odstavkom 1 tega člena in veljavnimi praktičnimi postopki.“.

POGLAVJE V IZVRŠEVANJE

Člen 14

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice zagotovijo, da te kazni zajemajo upravno denarno kazen v višini vsaj 5 % prometa podjetja v zadevnem davčnem letu, če podjetje, ki mora poročati v skladu s členom 6, take zahteve za davčno leto ne izpolni v določenem roku ali v davčni napovedi na podlagi člena 7 navede napačno prijavo.

Člen 15

Zaprosilo za davčni nadzor

Če pristojni organ ene države članice utemeljeno domneva, da podjetje, ki je davčni rezident druge države članice, ni izpolnilo svojih obveznosti na podlagi te direktive, lahko prva država članica pristojni organ druge države članice zaprosi, naj izvede davčni nadzor podjetja.

Pristojni organ zaprosene države članice začne davčni nadzor izvajati v enem mesecu od datuma prejema zaprosila in ga izvede v skladu s predpisi, ki urejajo davčne nadzore v zaproseni državi članici.

Pristojni organ, ki je izvedel davčni nadzor, pristojnemu organu države članice prosilke čim prej in najpozneje en mesec po tem, ko so znani rezultati davčnega nadzora, zagotovi povratne informacije o teh rezultatih.

Člen 16

Spremljanje

1. Države članice Komisiji za vsako davčno leto pošljejo naslednje informacije:
 - (a) število podjetij, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 6(1);
 - (b) število podjetij, ki so poročala v skladu s členom 7;

- (c) kazni, uvedene v skladu s členom 14, za neizpolnjevanje zahtev te direktive;
- (d) število podjetij, za katere se v skladu s členom 8 domneva, da nimajo minimalne vsebine, in število podjetij, ki so to domnevo izpodbijala v skladu s členom 9;
- (e) število podjetij, oproščeno obveznosti na podlagi te direktive v skladu s členom 10;
- (f) število nadzorov v podjetjih, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 6(1);
- (g) število primerov, v katerih se je za podjetje, za katero se domneva, da ima minimalno vsebino, ugotovilo, da nima bistvene dejavnosti, zlasti na podlagi nadzora;
- (h) število vloženih in prejetih zaprosil za izmenjavo informacij;
- (i) število vloženih in prejetih zaprosil za davčni nadzor.

Države članice Komisiji na njeno zahtevo sporočijo vse druge informacije, potrebne za spremljanje in oceno izvajanja te direktive.

2. Države članice sporočijo informacije iz odstavka 1 dvakrat letno do 31. decembra davčnega leta, ki sledi koncu polletnega obdobja.

Člen 17

Poročila

1. Komisija do 31. decembra 2028 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive.
2. Komisija pri pripravi poročila upošteva informacije, ki so jih sporočile države članice v skladu s členom 15.
3. Komisija poročilo objavi na svojem spletnem mestu.

POGLAVJE VI KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Prenos

1. Države članice najpozneje do [30. junija 2023] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Navedene določbe uporabljajo od [1. januarja 2024].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

1. Države članice Komisiji sporočijo besedilo bistvenih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 20
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

UNSHELL

1.2. Zadevna področja

Politika obdavčevanja.

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

X nov ukrep

☐ Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa¹

☐ Podaljšanje obstoječega ukrepa

☐ Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

Namen predloga je zmanjšati izgubo davčnih prihodkov, povezano z izogibanjem davkom in davčnimi utajami zaradi uporabe slamnatih subjektov v EU. Državam članicam bo nadalje omogočil, da bodo natančno opisale in količinsko opredelile obseg davčnih zlorab slamnatih podjetij v EU. Nazadnje bi moral še nadalje odvrčati od ustanavljanja slamnatih subjektov v EU.

1.4.2. Specifični cilji

Specifični cilji

(1) Prepoznati slamnate subjekte v EU, ki bi se lahko zlorabili za davčne namene, z uporabo objektivnega merila glede vsebine. Ko se prepozna, da je slamnati subjekt izpostavljen tveganju davčne zlorabe, bo predlog določal jasne, vnaprej opredeljene, skupne davčne posledice po vsej EU, da se preprečijo izgube davčnih prihodkov;

(2) pristojni organi držav članic bi morali imeti na voljo informacije, da bi lahko prepoznali slamnate subjekte, ki so rezidenti/imajo sedež v drugih državah članicah, da bi lahko preprečili čezmejno davčno zlorabo, tako da bi na primer zavrnili uporabo ugodnosti iz davčnih sporazumov na davčne odtegljaje;

(3) namen predloga je odvrčati, da bi se ponudniki storitev za sklade ali družbe sploh uporabljali za ustanavljanje slamnatih subjektov v EU. Merilo glede vsebine, opredeljeno v točki 1, je zasnovano za boj proti storitvam samim teh ponudnikov, kot so ustvarjanje poštnih naslovov, ki jih ti ponudniki zagotavljajo slamnatim subjektom.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Ciljni subjekti bodo morali davčnim upravam poročati o tem, ali izpolnjujejo kazalnike minimalne vsebine ali ne. Subjekti, ki teh kazalnikov ne izpolnjujejo, bodo imeli davčne posledice.

¹ Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Cilji	Kazalniki	Merilna orodja/viri podatkov
Uporaba skupnih meril glede vsebine za prepoznavanje slamnatih subjektov, da bi se preprečila izguba davčnih prihodkov zaradi izogibanja davkom in davčnih utaj.	Dodatni davčni prihodki, zagotovljeni zaradi pobude, s katero se slamnatim subjektom prepreči pridobivanje davčnih ugodnosti na nacionalni ali čezmejni ravni.	Letna ocena avtomatične izmenjave podatkov (vir: davčne uprave držav članic).
Zagotavljanje podatkov državam članicam, da bi prepoznale slamnate subjekte, uporabljene za davčne zlorabe.	Število izmenjanih podatkov o slamnatih subjektih in dejavnosti ocenjevanja skladnosti držav članic.	Podatki, ki jih države članice vsako leto predložijo Komisiji za potrebe spremljanja (vir: davčne uprave držav članic).
Odvračilni učinek za ponudnike storitev za sklade ali družbe, da bi ustanavljali slamnate subjekte v EU.	Kvalitativna ocena učinka pobude na odvrčanje ponudnikov storitev za sklade ali družbe od ponujanja storitev ustanavljanja slamnatih subjektov, ki jo izvedejo države članice.	Letna ocena avtomatične izmenjave podatkov (vir: davčne uprave držav članic).

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Pravni subjekti in dogovori, ki morajo na podlagi predloga poročati, se bodo samoocenili z merili glede vsebine, da bi ugotovili, ali bi lahko bili zlorabljeni za davčne namene. Podatki o subjektih in dogovorih, ki se morajo v državah članicah samooceniti, bodo avtomatično na voljo pri pristojnih organih drugih držav članic. V zvezi s tem bodo morali pristojni organi razkrite podatke poslati v osrednjo podatkovno zbirko, do katere bodo imele dostop vse države članice. Komisija bo imela do podatkovne zbirke omejen dostop, da bi lahko bila dovolj obveščena za spremljanje izvajanja Direktive. Predlog bo uporabil praktične postopke, za zdaj zajete v Direktivo 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju neposrednega obdavčevanja (v nadaljnjem besedilu: direktiva o upravnem sodelovanju).

Glede časovnega okvira od vzpostavitve drugih osrednjih podatkovnih zbirk za izmenjavo davčnih podatkov, kot sta DAC3 in DAC6, bi države članice in Komisija za vzpostavitev sistemov, ki bi omogočali izmenjavo informacij med državami članicami, potrebovale najmanj 18 mesecev po sprejetju predloga. Pričakuje se, da se bo izvajanje z obdobjem uvajanja začelo od januarja 2024.

- 1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Predlog naj ne bi nadomestil veljavnih nacionalnih in mednarodnih predpisov za boj proti zlorabi slamnatih subjektov v EU. Pač pa poskuša okrepiti in dopolniti obstoječe ukrepe z zagotavljanjem objektivnih meril glede vsebine, da bi se preprečile davčne zlorabe v čezmejnem okviru. Z enotnimi pravili bi se zagotovilo, da bi bile zahteve glede vsebine za davčne namene v EU ter protiukrepi, ki bi jih bilo treba uvesti, vključno z davčnimi posledicami in sankcijami za neizpolnjevanje zahtev, skladni.

Za skupine podjetij po vsej EU bi se ustvarila ekonomija obsega, saj bi bilo treba uporabljati le en sklop pravil o vsebini. S tem bi se nato zagotovili enaki konkurenčni pogoji in poštena konkurenca za podjetja v EU.

- 1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Pobuda je nov mehanizem. Najprimernejša možnost iz ocene učinka temelji na pristopu, ki ga EU uporablja pri ocenjevanju vsebine v ustreznih tretjih državah v okviru postopka, ki vodi do vzpostavitve in posodobitve seznama EU z jurisdikcijami, ki niso pripravljene sodelovati v davčne namene. Poskuša ponoviti nekatere značilnosti tega postopka.

- 1.5.4. *Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti*

Komisija se je v sporočilu o obdavčitvi podjetij za 21. stoletje zavezala, da do konca leta 2021 predloži zakonodajni predlog, ki določa pravila Unije za nevtralizacijo zlorabe slamnatih subjektov za davčne namene. Predlog bo uporabljal postopke, aranžmaje in orodja IT, že vzpostavljene ali razvite na podlagi direktive o upravnem sodelovanju.

- 1.5.5. *Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev*

Stroški izvajanja pobude se bodo financirali iz proračuna EU, vendar le za osrednjo komponento sistema, tj. avtomatično izmenjavo podatkov. Ostale predvidene ukrepe pa bodo morale izvajati države članice.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ Časovno omejeno

- ☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☒ Časovno neomejeno

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma LLLL in LLLL,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja²

☒ Neposredno upravljanje – Komisija:

- ☒ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Posredno upravljanje, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor imajo ti subjekti ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki imajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

Opombe

Ta predlog temelji na obstoječem okviru in sistemih za avtomatično izmenjavo podatkov z uporabo osrednje podatkovne zbirke o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom (DAC3) in čezmejnih davčnih aranžmajih, o katerih se poroča (DAC6), ki so bili razviti na podlagi člena 21 Direktive 2011/16/EU v okviru prejšnjih sprememb te direktive. Komisija skupaj z državami članicami pripravi standardizirane obrazce in oblike za izmenjavo informacij z izvedbenimi ukrepi. V zvezi z omrežjem CCN, ki bo omogočilo izmenjavo informacij med državami članicami, je Komisija odgovorna za razvoj takega omrežja, države članice pa se bodo zavezale k vzpostavitvi ustrezne nacionalne infrastrukture, ki jim bo omogočala izmenjevanje informacij prek omrežja CCN.

² Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Komisija bo vzpostavila postopke za spremljanje posredovanja in njegovo ocenjevanje glede na glavne cilje politike. Ker pobuda „Unshell“ vključuje spremembo direktive o upravnem sodelovanju, bi se lahko spremljanje in ocenjevanje izvedla v skladu z drugimi elementi upravnega sodelovanja.

Države članice bodo Komisiji letno pošiljale podatke, da bi pridobila informacije iz navedene preglednice kazalnikov smotrnosti, uporabljenih za spremljanje skladnosti s predlogom.

Ko bodo podatki o spremljanju na voljo, bo Komisija pregledala obseg posredovanja, da bi proučila, ali ga je mogoče razširiti, da bi zajemal dodatne sektorje, in/ali spremenila nekatere njegove značilnosti.

Predlog se bo po petih letih izvajanja ocenil, da bo lahko Komisija pregledala rezultate politike glede na njene cilje ter splošne učinke v smislu davčnih prihodkov, podjetij in notranjega trga.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. *Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol*

Izvajanje pobude bo odvisno od pristojnih organov (davčnih uprav) držav članic. Ti bodo odgovorni za financiranje lastnih nacionalnih sistemov in prilagoditev, potrebnih za izmenjave z osrednjo podatkovno zbirko, ki jo bo treba vzpostaviti za namene predloga.

Komisija bo vzpostavila infrastrukturo, vključno z osrednjo podatkovno zbirko, ki bo državam članicam omogočila, da si bodo lahko izmenjevale podatke o prepoznavanju slamnatih subjektov. Za direktivo o upravnem sodelovanju so bili vzpostavljeni sistemi IT, ki se bodo uporabili za to pobudo. Komisija bo financirala sisteme, ki bodo omogočili izmenjavo podatkov, vključno z osrednjo podatkovno zbirko, na kateri bodo izvedeni glavni elementi nadzora, ki so pogodbe o javnem naročilu, tehnično preverjanje javnega naročila, predhodno preverjanje prevzetih obveznosti in predhodno preverjanje plačil.

2.2.2. *Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje*

Predlagano posredovanje bo temeljilo na deklarativnem sistemu, ki pomeni tveganje nedeklaracij in napačnih deklaracij s strani pravnih subjektov ali dogovorov, ki se morajo na podlagi meril glede vsebine v skladu s predlogom samooceniti. Države članice bodo morale opraviti revizijo takih samoocen in Komisiji letno poročati o statističnih podatkih, vključno s številom revidiranih subjektov in sankcij za neizpolnjevanje zahtev.

V predlog je za obravnavanje tveganja neizpolnjevanja zahtev s strani pravnih subjektov in dogovorov zajet okvir sankcioniranja. Nacionalni davčni organi bodo odgovorni za izvrševanje sankcij in splošneje za zagotavljanje skladnosti s pobudo „Unshell“. Sankcije so določene dovolj visoko, da so odvračilne. Poleg tega bodo nacionalne davčne uprave lahko izvajale revizije, da bi neizpolnjevanje zahtev odkrivala in od njega odvrčale.

Komisija bo imela za namene spremljanja pravilne uporabe predloga omejen dostop do osrednje podatkovne zbirke, v kateri si bodo države članice izmenjevale podatke o subjektih in aranžmajih, ki morajo na podlagi predloga poročati.

Glavni elementi kontrolne strategije so:

Javna naročila

Kontrolni postopki za javna naročila iz finančne uredbe: vsako javno naročilo se podeli po uveljavljenem postopku preverjanja, ki ga službe Komisije opravijo glede plačila, pri čemer se upoštevajo pogodbene obveznosti ter trdno finančno in splošno poslovanje. Ukrepi proti goljufijam (kontrole, poročila itd.) so predvideni v vseh pogodbah, sklenjenih med Komisijo in upravičenci. Pripravijo se natančni razpisni pogoji, ki tvorijo podlago za vsako posamezno pogodbo. Pri postopku sprejemanja se strogo upošteva metodologija TAXUD TEMPO: produkti se pregledajo, po potrebi spremenijo in dokončno sprejmejo (ali zavrnejo). Računa ni mogoče plačati brez „pisma o sprejemu“.

Tehnično potrjevanje javnih naročil

GD za obdavčenje in carinsko unijo izvaja kontrole nad produkti ter nadzira dejavnosti in storitve, ki jih opravljajo izvajalci. Prav tako redno izvaja presoje kakovosti in varnosti izvajalcev. Pri presojah kakovosti se preverja skladnost dejanskih procesov izvajalcev s pravili in postopki, ki so opredeljeni v njihovem načrtu kakovosti. Presoje varnosti se osredotočajo na specifične procese, postopke in ureditve.

GD za obdavčenje in carinsko unijo poleg navedenih kontrol izvaja tradicionalne finančne kontrole:

Predhodno preverjanje prevzetih obveznosti

Vse prevzete obveznosti v GD za obdavčenje in carinsko unijo preveri in potrdi vodja enote za finance in korespondent za človeške vire. Zato se vsa odobrena proračunska sredstva predhodno preverijo. Ta postopek zagotavlja visoko stopnjo jamstva glede zakonitosti in pravilnosti transakcij.

Predhodno preverjanje plačil

Vsa plačila se predhodno preverijo. Poleg tega se vsaj eno plačilo (iz vseh kategorij odhodkov) na teden naključno izbere za dodatno predhodno preverjanje, ki ga opravi vodja enote za finance in korespondent za človeške vire. Določen ni noben cilj glede obsega preverjanja, saj je njegov namen „naključno“ preverjanje plačil, da bi se ugotovilo, ali so bila vsa plačila pripravljena v skladu z zahtevami. Preostala plačila se vsakodnevno obdelujejo po veljavnih pravilih.

Izjave odredbodajalcev na podlagi nadaljnjega prenosa pooblastil (Authorising Officers by Sub-Delegations, v nadaljnjem besedilu: AOSD)

Vsi AOSD podpišejo izjave, ki podpirajo letno poročilo o dejavnostih za zadevno leto. Te izjave pokrivajo dejavnosti v okviru programa. AOSD izjavijo, da so bile dejavnosti, povezane z izvajanjem proračuna, opravljene v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, da so uporabljeni upravljavski in kontrolni sistemi zagotovili ustrezno jamstvo zakonitosti in pravilnosti transakcij ter da so bila tveganja, povezana s temi dejavnostmi, ustrezno ugotovljena, se je o njih poročalo ter so bili izvedeni blažilni ukrepi.

2.2.3. *Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)*

Zaradi vzpostavljenih kontrol ima GD za obdavčenje in carinsko unijo zadostno jamstvo glede kakovosti in pravilnosti odhodkov ter lahko zmanjša tveganje neizpolnjevanja zahtev. Navedeni ukrepi kontrolne strategije zmanjšujejo morebitna tveganja pod cilj v višini 2 % in zajemajo vse upravičence. Dodatni ukrepi za nadaljnje zmanjšanje tveganj bi povzročili nesorazmerno visoke stroške in zato niso predvideni. Skupni stroški, povezani z izvajanjem zgornje kontrolne strategije za vse odhodke v okviru programa Fiscalis, so omejeni na 1,6 % vseh izvedenih plačil. Pričakuje se, da bodo za to pobudo ostali na enaki ravni. Kontrolna strategija programa omejuje tveganja neizpolnjevanja zahtev na skoraj nično raven in ostaja sorazmerna s povezanimi tveganji.

2.3. **Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti**

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko izvaja preiskave, tudi preglede in inšpekcije na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta³ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96⁴, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, financirano na podlagi programa, prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

³ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 1).

⁴ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	14 03 01	dif./nedif. ¹	držav Efte ²	držav kandidat ³	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	Izboljševanje delovanja sistemov obdavčitve	dif./nedif	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif.	držav Efte	držav kandidat	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	n. r.	dif.	NE	NE	NE	NE

¹ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

² Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	14 03 01
--	----------	----------

GD TAXUD			2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje									
Proračunska vrstica 14 03 01	obveznosti	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	plačila	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008
Odobritve za GD TAXUD SKUPAJ	obveznosti	= 1a + 1b + 3	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
	plačila	= 2a + 2b + 3		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	---	-------------------

Ta oddelek se izpolni s „proračunskimi podatki upravne narave“, ki jih je treba najprej vnesti v [Prilogo k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga](#) (Priloga V k notranjim pravilom), ki se prenese v sistem DECIDE za namene posvetovanj med službami.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno): tekoče cene

	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
--	------	------	------	------	------	--------

							Večletni finančni okvir za obdobje 2021– 2027
GD TAXUD							
• Človeški viri		0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444
• Drugi upravni odhodki – službena potovanja		0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028
GD TAXUD SKUPAJ	odobritve	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno): tekoče cene

		2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ Večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
	plačila	0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Leto 2028	Leto 2029	SKUPAJ
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Drugi upravni odhodki	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

Odobritve zunaj RAZDELKA 7¹ večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

¹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.2.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Leto 2028	Skupaj
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (delegacije)							
01 01 01 01 (posredne raziskave)							
01 01 01 11 (neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)¹							
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)							
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)							
XX 01 xx yy zz ²	– na sedežu						
	– na delegacijah						
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)							
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
SKUPAJ	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX je zadevno področje ali naslov v proračunu.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Priprava sestankov in korespondence z državami članicami ter delo na področju oblik, IT formatov in osrednje podatkovne zbirke.
Zunanji sodelavci	n. r.

¹ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

² Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej postavke BA).

3.2.3. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- ☒ se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;

- ☐ zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice, ustrezne zneske in instrumente, ki naj bi bili uporabljeni.

- ☐ zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.4. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ☐ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- ☐ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ¹	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

¹ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za druge prihodke.
 - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice ☐

v mio. EUR (na tri decimalna mesta
natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ²						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

--

² Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.